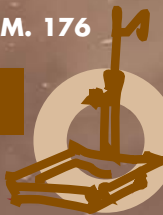

JULIOL 2023 - ANY XLV - NÚM. 176

LLUMD'OLI

PORRERES

CONTINGUTS

Què pots trobar en aquest número?

Les *Activitats de l'Agrupació*, entre les pàgines 4 i 7.

La *Informació local*: el noticiari, una crònica de les darreres eleccions, la *Mirada Indiscreta* i la pluviometria, entre les pàgines 8 i 12.

El *Sabeu que...* a la pàgina 13.

Una nova entrega de l'*Espurna associativa*: aquesta vegada amb la participació de la Junta Local Contra el Càncer i l'Espai Albercoc, pàgines 14-15.

Torna el *Sempre fa bon temps* de Miquel Tomàs, per parlar-nos d'inundacions, síquies i torrents. Pàgines 16-17.

Un *Llum Jove* per partida doble: un reportatge-entrevista amb els més joves de les llistes electorals de

Porreres; i una breu entrevista a l'escriptor porrerenc Toni Heitzmann. Pàgines 18-20.

Una breu crònica de l'Hospitalet Fest, el fenomen de moda al barri de l'Hospitalet, a la pàgina 21.

La secció *Creació* amb la glosa de Lluís Sastre, l'etimologia de na Cesca Roig, i el poema de Jaume Rosselló, pàgina 22.

L'*Espai Escolar*, a la pàgina 23.

Torna la secció *De Porrera a*

Porreres, per parlar de l'actualitat política i electoral. Pàgina 24.

Notes històriques: la novena entrega d'articles sobre malnoms porrerencs, un article de Maria Barceló i Crespí, un altre de Joan Rosselló Lliteres, i l'estrena al *Llum d'Oli* de l'historiador porrerenc Guillem J. Barceló. Pàgines 25 a 29.

Una entrevista als joves organitzadors del festival Mobofest, que aquest any s'ha celebrat a Porreres. Pàgines 30-31.

Dos articles d'*Opinió*, un de Carme Pinya i un altre de Joan Mesquida. Pàgines 32-33.

Els *Esports*, a les pàgines 34 i 35. En aquest número, futbol i bàsquet!

C/ D'EN CERDÀ, 56
PORRERES

PAPERERIA
I
ESTANC

es Cantó

688 790 250
871 811 669

papereriaescanto@hotmail.com

MANIS

C/Almoina 30, Porreres.
Tel: 971 16 84 56

MUNICH CUBCO GUESS FIFTYFOUR PORNORINO REPLAY SCOTCH & SODA PLEASE TOMMY HILFINGER
Papa John's new balance adidas

ENCARA NO ETS SUBSCRIPTOR O SOCI DE L'AGRUPACIÓ?

Per a poder existir, tant l'Agrupació Cultural com el *Llum d'Oli* necessiten la col·laboració i compromís de la gent de Porreres. Som molts, però encara volem ser més! T'animam a subscriure't a la revista o bé a fer-te soci de la nostra entitat, així ens ajudareu a seguir endavant amb la nostra tasca desinteressada en favor de la cultura i la informació al nostre poble.

Preus: si tens menys de 30 anys, el cost és de 20€ anuals. A partir dels 30 anys, el preu és de 35€ anuals. Subscripció a la revista: 15€ anuals. Totes les modalitats inclouen l'enviament del *Llum d'Oli* al vostre domicili! Contacta amb nosaltres a través de l'adreça llumdoliporreres@gmail.com

Podeu trobar el *Llum d'Oli* a la venda als següents establiments: estanc Ca n'Ana, papereria es Cantó, papereria Nova Pemi, fruiteria Ca na Maria, a l'Escrivania i a la Cooperativa Agrícola.

EN TEMPS DE GUERRA, TOT FORAT ÉS TRINXERA

Juliol del 2023 - Núm. 176
Dipòsit Legal PM 76/1979

Edició:

Agrupació Cultural de Porreres
Carrer d'en Mago, núm. 6
agrupacioculturalporreres@gmail.com
<https://agrupacioculturalporreres.cat/>
www.facebook.com/acporreres
www.facebook.com/llumdoliporreres
[@acporreres](https://twitter.com/acporreres) (Twitter i Instagram)

Coordinació:

Catalina Maria Garí Blanch
llumdoliporreres@gmail.com

Consell de redacció:

Catalina Garcia Garí
Sebastià Lliteres Lliteres
Francesc Melià Barceló
Maria Antònia Nicolau Rosselló
Gabriel Noguera Vich
Marc Prieto Gornals
Cesca Roig Sampol
Cristina Sorell Adrover

Col·laboradors/es:

Joan Barceló Barceló
Guillem J. Barceló Barceló
Maria Barceló Crespi
Germanes Barceló-Crespi
Mar Barceló
Adrià Domènech Simó
Joan Mesquida Sampol
Gabriel Mesquida Veny
Joana Mora Cerdà
Joan Melià Garí
Carme Pinya Medina
Joan Rosselló Lliteres
Jaume Rosselló Tomàs
Lluís Sastre Barceló
Miquel Tomàs Burguera
Simó Tortella Sbert
Andreu G. Veny i Miró
AECC Porreres
CEIP Climent Serra Servera
Club Bàsquet Porreres
Esplai Albercoc

Fotografies:

Arxiu Agrupació Cultural
Simó Tortella Sbert
Facebook de l'Ajuntament
Diari Digital Tot Pla

Correcció lingüística:

Catalina Maria Garí Blanch

Coberta: fotografia cedida per
Toni Pujadas Mestre, campaneter que
sovinteja per Porreres.
Moltes gràcies, Toni!

Imprimeix:

Gràfiques LLOPIS, S.A.
Tel. 971 58 04 89
e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

Els resultats de les eleccions del 28 de maig a Mallorca i a les Illes Balears van permetre la configuració d'un govern autonòmic en mans del Partit Popular amb el suport de VOX. Dit d'una altra manera: un govern de la dreta en estreta connivència amb l'extrema dreta. El partit de Marga Prohens, Sebastià Sagreras, Llorenç Galmés o Maria Agnès Sampol, entre d'altres, cedeix parcel·les de poder a l'extremista Campos.

Jorge Campos Asensi (Palma, 1975) va irrompre en la societat mallorquina encapçalant la *Fundación Nacional Círculo Balear*, creada el 2010 «per a la defensa dels drets i les llibertats dels ciutadans de les Illes Balears». Una manera eufemística d'etzibar iniciatives en contra de la identitat, la cultura, i sobretot, la llengua catalana a les Illes Balears. De fet, des de la seva *Fundación* propugnava l'eliminació de la Llei de Normalització Lingüística o el dret d'elecció de la llengua en el sistema educatiu, per tal de crear discrepàncies i problemes on no n'hi ha.

Quatre anys enrere ja va encapçalar la candidatura de VOX al Parlament. Des d'aquesta plataforma política, desposseït de la màscara i a cara descoberta, ha defensat els posicionaments ideològics de l'extrema dreta espanyolista. En aquests darrers comicis els resultats l'han catapultat i han esdevingut la tercera força de l'arc parlamentari.

El PP de Margalida Prohens podia triar mantenir una distància ideològica amb el feixisme de nova generació o pactar-hi. La urgència de garantir-se una plàcida governabilitat l'ha empès a la segona opció i ha arribat a un acord en què es compromet a aplicar en les pròpies accions del govern els postulats extremistes de VOX. Prohens, així, esdevé la responsable última.

A més, aquest "anar del bracet" del PP i de VOX presenta una altra situació: blanqueja i normalitza que el feixisme campi lliurement pels passadissos de l'antic *Círculo Mallorquín*. Per molt que es vulgui disffressar d'opció política rebel o trencadora, darrere VOX hi ha el mateix i perillós feixisme de sempre.

Amb tot, aquest panorama, a les persones i entitats que treballem en pro de la cultura i de la llengua catalana ens posiciona en estat d'alerta. I de bel·ligerància latent. Davant aquesta nova amenaça cal mantenir-se com a persones fermes, determinades, sempre des de la calma, però amb els ulls ben oberts i fora son.

I així ens trobaran: amb les dents estretes. I així seguirem, com ho hem fet sempre, defensant allò tan íntim i tan preuat: la nació. I ens caldrà recordar de bell nou que, en temps de guerra, tot forat és trinxera.

PRESENTACIÓ LLIBRE MOROS I CATALANS. UN DEBAT IDENTITARI A MALLORCA (1969-1972)

El divendres dia 5 de maig va tenir lloc la presentació del llibre *Moros i Catalans. Un debat identitari a Mallorca (1969-1972)*, de Gabriel Ensenyat Pujol. Aquest llibre l'any 2022 havia aconseguit el Premi Mallorca d'Assaig que lliura el Consell de Mallorca.

L'autor planteja el debat que hi hagué entre alguns intel·lectuals dels inicis dels anys setanta del segle passat sobre quin paper va tenir el passat islàmic (segles X-XIII) a l'hora de configurar la identitat mallorquina. Alhora recull de manera exhaustiva les opinions i textos que sortiren sobretot a la premsa, els quals degudament contrastats i analitzats conformen el gruix del llibre. Sens dubte, la polèmica suscitada aleshores ha donat peu a repassar bona part de la nostra història, en especial l'Edat Mitjana, posant les coses al seu lloc: tant la reivindicació dels temps de Mayurqa com l'impacte de la conquesta feudal de 1229.

LLIÇÓ DE NICOLAU DOLS: «UNA LLENGUA I UNA CULTURA IGNORADA: L'ESPERANTO, UNA HISTÒRIA D'ÈXIT».

El dissabte, 13 de maig, Nicolau Dols impartí una lliçó sobre les llengües artificials i, més concretament, explicà la història d'una d'elles: l'esperanto, la llengua creada més difosa i parlada del món. Aquesta fou inventada per Ludwik Lejzer Zamenhof, un oftalmòleg polonès, l'any

1887. La intenció era crear una llengua neutral i fàcil d'aprendre, per a propiciar la comunicació internacional. Amb aquesta lliçó poguérem aprendre aquests i molts altres aspectes més sobre l'esperanto. A tots ens sorgí el cuquet de fer-ne un curs d'iniciació!

DEBAT ELECTORAL

Dissabte, 20 de maig a l'horabaixa va tenir lloc el debat electoral a l'Auditori Municipal. L'acte fou organitzat per l'Agrupació Cultural amb el suport i la tasca de dues entitats més: Tot Pla, que es feu càrrec de moderar el debat i Porreres TV, que en feu la retransmissió en directe.

En aquesta ocasió comptàrem amb la presència del candidat de PSOE, Miquel Àngel Veny; el candidat de MÉS per Porreres, Sebastià Lliteres i la candidata del PI, Francisca Mora. Cal esmentar que el Partit Popular declinà la proposta de participació que li férem les entitats organitzadores.

Els candidats pogueren explicar les propostes dels partits que representen i confrontar opinions; val a dir que aquesta darrera part fou gairebé inexistent, ja que semblà més un conversa distesa entre els tres. Tot i així, fou molt agradable.

Moltes gràcies a tothom que ho va fer possible i, sobretot, als candidats que hi van participar. Sens dubte, era una bona ocasió per a posar sobre la taula punts essencials dels programes electorals.

PRESENTACIÓ LLIBRE MÀTRIA

El dia 27 de maig es presentà, al local de l'Agrupació Cultural, l'obra pòstuma de Pere Morey, *Màtria* per part del prologuista Bartomeu Mestre; el representant de la Nova Editorial Moll, Tomeu Canyelles i Joan Barceló, amic personal de l'autor, que va fer una petita ressenya biogràfica

de Morey. *Màtria* és una rondalla pòstuma, una injecció a l'autoestima que convida a ser qui som. Al final, després de la presentació, es van fer intervencions perquè les persones que havien conegut l'autor poguessin explicar i compartir alguna cosa sobre ell. Van sortir algunes anècdotes sobre el Morey escriptor, amic dels museus, apassionat per la història, guia turístic, etc. Amb tot, fou un homenatge a la seva persona i a la seva tasca.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE TACATS DE DESIG. OCI I EROTISME A LES ILLES BALEARS (1940-1980)

El divendres, 9 de juny va tenir lloc la presentació del llibre *Tacats de desig. Oci i erotisme a les Illes Balears (1940-1980)*, de Tomeu Canyelles, historiador, músic i periodista cultural.

L'obra és un estudi històric sobre les fórmules d'entreteniment sota la repressió absoluta del franquisme.

Tomeu Canyelles ens parlà de balls moderns, de les *gogós*, del cinema del destape, de les primeres *vedettes*, *strippers* i transformistes durant els anys obscurs del franquisme i de la transició democràtica a les Balears, fins i tot, de la nova literatura sorgida a finals dels anys seixanta.

Alguns dels assistents a l'acte conegué o havia sentit parlar de llocs (sales de ball, discoteques, cinemes...) persones, situacions i fets que apareixen al llibre.

EIXIDA CULTURAL A PALMA

El dijous 15 de juny vàrem visitar la Torre de Senyals de Portopí. Una de les dues que queden, d'origen medieval, que defensaven el port de la ciutat.

Hi poguérem veure l'interessant museu que recull objectes i documents, entre altres coses, referits a la funció dels fars al llarg dels temps. La visita fou molt completa i detallada.

Hem d'agrair l'acollida que rebérem per part d'Autoritat Portuària de Balears.

Després, observàrem l'esplèndida panoràmica que es divideix en el dic de l'Oest sobre la badia de Ciutat, des del cap Enderrocat (Llucmajor) fins al cap de Calafiguera (Calvià).

FLAMA DE LA LLENGUA

El passat 25 de juny celebràrem a Porreres la Festa de la Flama de la Llengua. No obstant això, l'acte començà uns dies abans amb l'anada a encendre la flama de l'Agrupació

amb la que havia sigut portada des del Canigó a Alaró. L'acte tengué lloc el divendres, 23 de juny i fou organitzat per part de l'Obra Cultural d'Alaró. Aquest dia hi hagué la rebuda de la Flama per part del dimonis i geganters d'Alaró, la lectura del manifest comú per part d'Antònia Vicens, el parlament del president de l'OCB —Joan Miralles Plantalamor— i una actuació musical. Posteriorment a tot això, cada delegació passà a encendre la seva flama.

Una vegada recollida la llum per la llengua, l'acte continuà dos dies més tard a Porreres, a la placeta de Santa Catalina Tomàs. En aquest indret tan agradable del poble, l'Agrupació Cultural de Porreres desenvolupà el seu acte simbòlic en defensa de la llengua catalana. Tot començà amb una presentació per part del president de l'entitat, Francesc Melià; seguí amb la lectura del manifest comú per part de Maria Antònia Sureda i Catalina Maria Garí; a continuació, una magnífica actuació del grup de poesia de l'entitat «Tallats de Lluna», els quals escenificaren «Debanant mots» i, per acabar, cada persona assistent pogué escriure una paraula que tengués un significat especial per a ella o, simplement, que volgués compartir amb els altres en una cartolina. Totes aquestes paraules foren exposades i, actualment, serveixen per a decorar l'entrada del local de l'entitat. Tot acabà amb un berenar de germanor. Fou un acte preciós i molt agradable.

SOPAR DE CLOENDA I DE COL·LABORADORS

El passat divendres, 7 de juliol, es duqué a terme el sopar d'estiu dels associats i amics de l'Agrupació, a més dels col·laboradors d'aquesta revista. L'indret escollit fou la clastra del santuari de Montis-sion. La vetllada no distà gens de la dels altres anys. En primer lloc, el president donà la benvinguda als assistents i els agrai la seva tasca i el seu suport a l'entitat: són moltes les persones que fan que l'Agrupació Cultural segueixi endavant després de més de cinquanta anys de trajectòria i que la seva revista surti al carrer cada dos mesos i mig sense interrupció. A totes aquelles persones que ho feis possible, des d'aquestes pàgines us volem tornar a donar les gràcies i encoratjar a seguir endavant. Després del parlament, passarem a degustar un conjunt de plats que els donats ens prepararen. Mentre sopàvem, poguérem recordar, per mitjà de la projecció d'un vídeo, totes les activitats que s'han duit a terme durant el curs. I, ja per acabar, qui tancà la vetllada fou la música de Tolo Matamalas, Pep Alba i Martí Gomila, tres de Los cinco del Este. Amb tot, fou una vetllada molt agradable.

PROJECCIÓ I COMENTARI DE LES IMATGES DE LES EIXIDES

El dimarts dia 11 de juliol un bon grapat de socis i amics de l'Agrupació Cultural tinguérem l'oportunitat d'assistir a la projecció i comentari d'imatges de les eixides culturals dutes a terme durant el curs 2022-2023. Sempre resulta agradable, i de vegades divertit, recordar indrets i anècdotes hagudes per diferents indrets de la geografia mallorquina.

Després, ens va esperar un bon sopar a la fresca (és un dir) a plaça. Una bona manera de posar punt al curs.

Les darreres excursions del GER, de les quals no hem pogut tenir crònica, però que deixam apuntades aquí per no perdre el fil!

26 març. Es Campàs - pas des Cuc - puig de so na Vidala

30 abril. Puig des Castellot des Rafal

4 juny. Puig Galatzó per l'enclotxa i sa Moleta Rasa

1-2 juliol. Lluna plena al Tomir

NOTA ALS LECTORS

Sebastià Lliteres Lliteres

Benvolguts lectors del *Llum d'Oli*,

Com sabreu, des del número 149 de la revista, na Catalina Maria Garí Blanch i jo coordinam, amb il·lusió i molta feina, les tasques necessàries perquè aquesta capçalera surti cada un parell de mesos al carrer. D'això ja fa més de 6 anys. Plegats hem coordinat més de 25 números, gràcies als col·laboradors, membres del Consell de Redacció, lectors, patrocinadors, directives de l'Agrupació i tantes altres persones.

El 2019 em vaig presentar com a número 2 de MÉS per Porreres a les eleccions. Vaig sortir elegit i vaig passar a ser un regidor a l'oposició. «Un més», que diguem. Però la situació aquest any ha canviat, ja que em vaig presentar com a candidat a batle i he quedat com a cap de l'oposició, concretament de l'única oposició que hi ha actualment a l'Ajuntament.

Crec que, atesa aquesta situació, el millor per al *Llum d'Oli* i l'Agrupació, és que deixi de ser coordinador de la revista. Ser coordinador implica diverses coses, més enllà de les tasques concretes de convocatòria de reunions, de recordatoris, de proposar temes constantment i d'estirar el carro quan és necessari: els coordinadors som els responsables que la revista surti a temps, que surti bé i de donar la cara quan qualche cosa no funciona. I, sobretot, som «la cara visible» de la publicació. Per això, pens que el pes de la coordinació i el de la representació de la revista, no l'he de seguir duent jo (encara que fos de forma compartida, com fins ara), ja que estaria concentrant en la meva persona diverses responsabilitats que crec que haurien d'anar per separat, per lleialtat a l'entitat i perquè crec,

sincerament, que també és el millor per a preservar la llibertat d'expressió envers els companys del consell de redacció.

M'agradaria deixar clar, però, que mai he pensat que no es puguin compaginar dues responsabilitats importants per part d'una mateixa persona, sempre i quan no es produeixin incompatibilitats manifestes. De fet, he estat regidor de l'Ajuntament i co-coordinador de la revista durant 4 anys, i això mai m'ha impedit fer feina per al *Llum d'Oli* d'una forma honesta i imparcial, intentant sempre que hi hagi opinions de tots els colors i obrint les pàgines de la revista a tothom. Dins el consell de redacció, totes les opinions són respectades per igual, tant si venen dels coordinadors com si venen de la resta de membres. Som un grup plural i divers, i això ens enriqueix, i així ha de seguir sent. Però ara la situació ha canviat i la meva responsabilitat política és molt més gran i pens que és millor **separar les responsabilitats**.

Participar en el *Llum d'Oli* és una de les coses que més m'agraden i motiven, i per això m'agradaria continuar dins el consell de redacció com un membre més. Vaig demanar el visticplau a la Junta Directiva de l'Agrupació, que va acceptar la meva proposta. Per tant, a partir del proper número, faré les feines que se m'encarreguin i seguiré proposant idees de reportatges, entrevistes i articles, com feim tots els membres. Però m'abstindré de redactar escrits sobre la política local que s'hagin de fer des de la Redacció (editorial, cròniques polítiques, noticiari, etc.).

Moltes gràcies i una abraçada.
Sebastià Lliteres Lliteres

RESULTATS DEL CONCURS ELECTORAL DE LLUM D'OLI

La porra del *Llum d'Oli* per a les eleccions municipals de Porreres 2023 va tenir 92 participacions, de les quals 84 foren vàlides i 8 nul·les. La tendència mitjana de les apostes foren: MÉS: 5 regidors; EL PI: 4 regidors; PP: 3 regidors; PSOE: 1 regidor.

Com podeu veure, no difereix gaire del resultat final (MÉS 5, PI 4 i PP 4).

Varen encertar el resultat final tres persones: Aina Gayà Coll, Custòdia Nadal Ato i Tomeu Xibic. Es va fer un sorteig i la guanyadora fou n'Aina, que ha obtingut un llibre de la història de l'Agrupació i un sopar per a dues persones.

Moltes gràcies a tothom per participar!

NOTICIARI PORRERENC

Redacció

INCENDIS INTENCIONATS A COTXES

La nit del 2 de maig un jove va perpetrar diversos incendis a cotxes que estaven aparcats a diferents indrets de Porreres, es varen veure afectats 17 vehicles. La jutgessa de Manacor va decretar presó provisional sense fiança per a l'autor.

TEMPESTES INTENSES

Els primers dies de juny vàrem viure uns dies de tempestes que varen causar nombrosos danys; especialment afectat es va veure el camí de Banyeres. També alguns domicilis van patir per l'excés d'aigua, així com pels efectes de la tempesta elèctrica.

FIRA DE L'ALBERCOC

Dia 10 de juny es va celebrar la Fira de l'albercoc de Porreres que organitzen la Cooperativa Agrícola i l'Ajuntament. Hi va haver vint-i-cinc paradetes amb albercocs i varietat de

productes fets d'albercoc, també una ballada popular i música d'ambient, entre altres activitats. Cal destacar que es va presentar la col·lecció de joies dedicada a l'albercoc que ha estat impulsada per la Cooperativa Agrícola i que ha dissenyat el joier campaner Damià Mulet.

NOU CONSISTORI

Dia 17 de juny, Xisca Mora va ser proclamada novament batlessa de Porreres amb el suport del seu partit (4 regidors del PI) i el suport del PP (4 regidors), mentre que MÉS per Porreres quedà a l'oposició (5 regidors).

Hi havia molta expectació per a seguir la posada en escena del nou pacte de govern entre els regionalistes i els conservadors que farà que aquest mandat el municipi tenguí dues batlesses per primera vegada a la història. Amb l'acord el PP torna al govern municipal 24 anys i sis legislatures després de perdre'l amb el pacte de 1999 d'UM i Socialistes de Porreres (PSM-PSOE).

OPERACIÓ ANTIDROGA

Dimecres 21 de juny, tres persones varen resultar detingudes com a presumptes autores d'un delictes de tràfic de drogues a dos habitatges de Porreres. Sembla que, posteriorment, els detinguts varen ser posats en llibertat amb càrrecs.

REPTE ACONSEGUIT

Des de les 6 del matí del 24 de juny al migdia del 26 de juny, Bernat Xavier Xamena va superar el repte "Un Kilian per l'ELA 2 x Everest", és a dir, l'equivalent a fer dos ascensos a l'Everest però a Montisíon. Va pujar 176 vegades

per a assolir els 17.698 metres d'ascens per un total de 603 quilòmetres. Un repte solidari per a donar visibilitat i col·laborar amb l'associació ELA Balears. En total es varen recaptar 1.700€. Enhorabona!

IX JORNADES D'ESTUDIS LOCALS A PORRERES

Divendres dia 30 de juny a l'horabaixa, s'inicià la IX edició de les Jornades d'Estudis Locals en les quals els participants exposaren un total de 25 comunicacions de diferents àmbits, tots relacionats amb la nostra Vila. La lliçó inaugural va anar a càrrec de la doctora Concepció Boncompte Coll amb la ponència titulada «Dos quadres i la seva parentela: de Palma a Porreres i de Guillem Mesquida a Mateu Banús i Jaume Nadal».

DUES DEDICACIONS EXCLUSIVES ITRES DE PARCIALS

El nou govern municipal PI-PP presentà al ple d'organització celebrat el 3 de juliol l'aprovació de dues dedicacions exclusives amb un sou de 45.000 euros anuals. Una per a la batlessa actual, Xisca Mora Veny, i una segona, a partir de febrer de 2024, per a la tinent i futura batlessa, Maria Agnès Sampol Sabater. A més, una tercera dedicació exclusiva s'ha dividit entre tres regidors (Toni Sastre Vanrell, Jaume

Mesquida i Joan Obrador). La proposta tengué els vots favorables de PI i PP, i els vots en contra de MÉS.

APARCAMENT DISSUASIU

L'Ajuntament de Porreres ha signat un conveni amb el propietari d'un solar urbà de 3.000 metres quadrats ubicat a la ronda Estació per a destinar-lo a aparcament públic. L'objectiu d'aquest aparcament és solucionar problemes d'estacionament a la zona de la ronda, en la qual s'hi deixen camions, furgonetes grosses o tractors que envaeixen la calçada i dificulten la visibilitat.

OBRES A LA RONDA D'ALCASSOR

Les obres de la zona de la ronda d'Alcassor de Porreres han generat indignació entre els veïnats ja que, passats dos mesos de la finalització de les tasques, encara mengem pols. El Consell de Mallorca és el responsable d'asfaltar la zona.

PROCÉS D'EXPROPIACIÓ PER A L'AMPLIACIÓ DE L'INSTITUT

L'Ajuntament de Porreres ha posat en marxa el procés d'expropiació dels terrenys necessaris per a poder ampliar l'institut. S'han valorat els terrenys i es faran les ofertes als propietaris.

Bar Pub
ES FAROLET

COOPERATIVA AGRICOLA DE PORRERES
(Sdad. Coop. Ltda.)

Tel.: 971 64 71 81
E-mail: agricolaporreses@hotmail.com
Carrer de sa Cooperativa, 29
07260 Porreres - Illes Balears

BREU MANUAL PER A ENTENDRE LES ELECCIONS MUNICIPALS DE 2023

Redacció

MÉS vots que mai

L'agrupació política MÉS per Porreres va aconseguir uns resultats històrics. Els hereus del PSM van obtenir 905 vots i van esdevenir la força política porrerenca més votada amb una pujada de 305 vots. L'evolució dels ecosobiranes és molt positiva: d'obtenir 442 vots el 2015, passaren als 641 de 2019 i als esmentats 905 d'aquesta darrera convocatòria. Una bona llista electoral i una bona campanya van donar els seus fruits.

El desgast de la fórmula PI o la síndrome dels músics del Titanic

El PI de Porreres, per la seva banda, va obtenir els pitjors resultats en les darreres dècades i mostra una tendència a la baixa: dels 1.313 vots el 2015 es passaren a 983 el 2019 i han arribat a 880 en aquesta convocatòria. És evident que la fórmula del PI ja no és tan engrescadora com abans i que el lideratge de Xisca Mora perd força. Uns resultats que conviden a l'autocrítica i a l'anàlisi.

Aquesta baixada de vots no fou exclusiva de Porreres, sinó que arreu de Mallorca i de les Balears el PI ha perdut molt de pes: es queda únicament amb 2 representants al Consell de Mallorca i no va aconseguir els vots suficients per a accedir al Parlament. Alguns opinen que semblen l'orquestra del Titànic, que veuen com s'enfonsa el vaixell, però continuen tocant.

PP: de Partit Perdedor a Partit "Prime"

L'agrupació conservadora, que es movia entre els 570 i 600 vots en les anteriors edicions,

en aquesta ocasió obtingué un gruix de vots significativament major: 741. Aquests bons resultats, tot i mantenir-se com a tercera força més votada, els proporcionaren el quart regidor i una força suficient per a situar-se en condicions d'exigir formar part del govern.

El PSOE porrerenc desapareix de l'Ajuntament

El partit que encapçalava novament Miquel Àngel Veny va aconseguir solament 149 vots, davant els 228 de 2015 i els 285 de 2019. D'aquesta manera no fou possible obtenir l'històric regidor. Així, doncs, els socialistes deixen de tenir representació al consistori. Algunes veus opinen que gran part de la pèrdua de vots fou un cisma en el si de l'agrupació motivada per l'entrada, quatre anys enrere, al govern amb El PI.

Noves cares a l'Ajuntament i majoria masculina

Dels 13 regidors i regidores del consistori, 7 són homes i 6 dones, una majoria masculina. Ara bé, les cares visibles del consistori seran les dues batllesses, dones. Realment un canvi substancial si ho comparem amb les composicions dels primers consistoris democràtics, masculins al 100%.

Per altra banda, entraran a formar part del consistori porrerenc com a noves regidores i regidors Maria Antònia Melià Sampol, Marta Escoda Trobat, Maria Vaquer Viedma, Toni Sastre Bauçà, Maria Blanco Sorell i Rafel Mesquida Beltran. Bé sigui en el govern o a l'oposició, els desitjam sort i ventura en aques-

ta nova etapa que comencen. La seva serà la nostra sort.

Qui ha guanyat les eleccions?

La nit electoral, traduïts els vots en regidors, deixà un panorama ben interessant amb els 5 per a MÉS, 4 per a El PI i 4 per al PP. MÉS celebrava eufòricament la victòria mentre el PI desfilava coa baixa per la plaça. I amb tot això, un PP que "passava per allí", que no estava inicialment convidat a la festa i que es va trobar, de sobte, amb quatre regidors.

Vist el desenllaç sembla que el PP és el gran guanyador de les eleccions. Un partit que va declinar prendre part del debat electoral del municipi (amb arguments pobres i poc creïbles), que no ha fet arribar el seu missatge a tot arreu (hi ha cases del poble que encara esperen el programa electoral) i amb un paper a l'oposició durant aquests quatre anys més aviat pobre. I, amb tot això, s'emporta un gran premi: 4 regidors de govern i any i busques de batlia.

Una proposta de concentració desconcertant

La notícia saltava passat més d'una setmana des dels comicis. Sebastià Lliteres va presentar a les diferents opcions polítiques la proposta —acordada a l'assemblea de MÉS per Porreres— d'un govern de concentració amb la batlia per al candidat de MÉS i amb una tinença de batlia per a cada formació. La notícia fou rebuda amb una certa sorpresa, estupefacció i desconcert a la Vila. Com és sabut, la proposta no fou acceptada, argumentaven que no existia la necessitat de tal govern (que no existia un panorama de crisi greu o d'extrema necessitat que ho motivés) i que la governabilitat de l'Ajuntament seria complicada pel fet d'haver de tenir en compte tres maneres de pensar i de fer prou diferenciades. En aquest sentit, hem escoltat comentaris que addueixen una certa ingenuïtat de MÉS per Porreres pel fet de prendre que aquesta oferta fos acceptada.

Per altra banda, com ha explicat el candidat Lliteres reiteradament, es tractava d'una primera proposta i que el seu partit comptava amb altres alternatives que ja no va poder fer arribar perquè el pacte PI-PP ja s'ha-

via consumat.

Una oportunitat perduda per MÉS?

Es parla d'una oportunitat perduda. En aquest sentit, es pregunten: podrà MÉS obtenir de nou uns resultats superiors en la propera convocatòria o ha tocat sostre? Podrà en el futur assolir uns resultats que li proporcionin la majoria suficient per a poder governar?

Els mateixos que diuen que s'ha perdut una oportunitat argumenten que, amb uns anys de batllia, la figura de Sebastià Lliteres s'hauria reforçat i veuria augmentat el seu pes polític, i hauria esdevingut un clar candidat a batle en propers comicis. Mentrestant, el PI i el PP hauran experimentat un govern conjunt i podrien tenir més fàcil reeditar pactes. Amb tot, haurà estat una oportunitat perduda? Només el temps podrà respondre-ho.

El pacte d'El PI amb el PP

La mateixa nit electoral ja se sentien els primers rumors i xiuxiueigs: el PI i el PP pactarien. De les diverses possibilitats, era una de les més plausibles. Més encara atenent la victòria electoral del PP a Balears. Una clara manera de poder tenir "via directa" amb el govern autonòmic i que Porreres se'n veïés beneficiat.

Al llarg de la post campanya els rumors sobre aquesta possibilitat anaren creixent i MÉS va plantejar la seva primera i darrera possibilitat. Segurament no coneixerem mai les estratègies jugades per uns i altres. Mentrestant, es rumoreja que el PI de Porreres no tenia cap intenció d'aliar-se amb MÉS o que hi han entrat qüestions d'afinitat personal.

Un acord de govern del 60% dels vots

Els números canten i sota aquesta aritmètica es justifica el pacte. És evident que la suma de PI i PP obté la majoria dels vots i dels regidors. Ara bé, darrere els números hi ha votants amb una sensibilitat, amb filies i amb fòbies. Significa, doncs, que totes les persones que votaren i engeixaren el recurrent 60% dels vots han vist amb bons ulls l'acord de govern?

"De La Creu cap aquí..."

Un acord de govern entre opcions polítiques diferenciades que se sustenta en què «una cosa és Porreres i l'altra Palma». Les accions que van prenent els populars amb el suport de VOX en el si del Consell de Mallorca i del Parlament xoquen frontalment amb les

idees i accions que han caracteritzat fins ara l'acció de govern d'El PI i les decisions polítiques de Xisca Mora: accions en pro del català, a favor de l'educació pública, apostant clarament per la convivència i la integració dels nouvinguts o la defensa de la igualtat entre homes i dones, la denúncia del masclisme i la lluita clarament feminista entre moltes altres. Com es justificaran, ara, aquestes accions amb els seus socis porrerencs, a la vegada, socis de VOX? Serà suficient l'argument «De La Creu cap aquí és una cosa... i de La Creu cap allà una altra»?

Del puig, del puig de Monti-sion

En aquestes eleccions s'ha sentit cantar allò de "*Maredeueta de Monti-sion, estirau cordeta i pujarà tothom*". I és que l'estimat i significat puig porrerenc ha tingut molt de protagonisme en aquestes passades eleccions. Per una banda, durant la campanya: el vídeo promocional de MÉS tenia com a escenari Monti-sion i ens recordava la gesta de la construcció de la carretera.

Passades les eleccions adquirir novament protagonisme. Allà fou on el candidat Lliteres presentà a la resta de forces el seu projecte integrador. Posteriorment, per tal de segellar l'acord PI-PP, novament Monti-sion. Allí naixia el *Pacte de Monti-sion*, un títol més glamurós que el *Pacte de s'Escorxador*, on quatre anys abans es formalitzà l'aliança PI i PSOE.

La batlessa que no es va votar a ella mateixa

En el plenari de constitució del consistori algunes persones expressaren la sorpresa quan, Maria Agnès Sampol no presentà candidatura a batlessa. Durant uns instants un ambient d'estranyesa surava per les sales de la Sala. L'explicació: formava part dels acords pactats que el PP no havia de presentar candidat i votar a Xisca Mora. D'aquesta manera, el PI obtendria la majoria. Els darrers mesos de govern, se celebrà un plenari extraordinari on Xisca Mora presentarà la renúncia i, ara sí, na Sampol presentarà candidatura.

La vida virtual de les xarxes

Aquesta campanya i la post campanya han estat caracteritzades per l'ús de les xarxes socials. Els partits aprofitaren aquestes plataformes per a fer arribar el seu missatge, donar a conèixer els seus candidats, la seva llista electoral o l'activitat de campanya. Una manera molt diferent de vuit anys ençà, per e-

xemple. Ser presents a les xarxes és, a hores d'ara, irrenunciable per a qualsevol partit i a la vegada ha proporcionat un dinamisme molt gran i interessant que en anteriors convocatòries era impossible, per qüestions tècniques.

I la post campanya ha continuat donant molt de joc en aquest sentit: el seguiment de les notícies, els rumors sobre pactes, els comentaris a Instagram o Facebook, tuits i retuits, algunes discussions a través de la xarxa, ànims encesos, atacs i contraatacs. Realment, com diem per Porreres: tot entretén.

Els reptes dels partits a partir d'ara

Les fites d'aquesta legislatura seran molt diferents per a cada partit.

MÉS haurà de fer feina per a seguir col·lectivitzant el seu projecte i poder mantenir aquest entusiasme una altra legislatura des de l'oposició. La tria del candidat sembla que ha estat un encert: el lideratge de Lliteres ha suposat un rèdit electoral i esdevé la persona forta de MÉS. Ara bé, potser haurà d'esforçar-se a apostar per lideratges compartits i molta feina de base per arribar a esdevenir la força política hegemònica.

El PI haurà de lluitar per a mantenir la seva posició a Porreres, a través de Xisca Mora, que continuarà uns anys més a la batllia. Serà suficient amb aquesta empenta per a redreçar el rumb d'un partit que pareix que s'està apagant lentament com una candela? O Mora haurà de fer un pas al costat i permetre nous lideratges? Aquest podria esdevenir el gran debat de l'agrupació política en el futur, sobretot tenint en compte que deixarà la batllia en els darrers mesos.

El PP, per la seva banda, haurà de demostrar si sabran estar a la Sala més enllà de fer oposició i de donar branca o tenen un projecte per la Vila. En definitiva, si estaran preparats per a governar després de tants anys sense fer-ho. També haurà d'afrontar la difícil tasca de compartir govern amb el PI, amb una ideologia diferenciada i amb un programa de govern en què sembla que s'hauran d'enviar alguna glopada agra o mirar cap a una altra banda, amb el perill de decebre els seus electors.

Finalment, el PSOE té la feina més feixuga, que és mantenir una assemblea sense formar part de l'Ajuntament. És evident que li calen canvis profunds i revifar, amb nou combustible, les flames. Si no, el foc sembla condemnat a extingir-se.

TAULA DE RESULTATS DE LES ELECCIONS

Redacció

*	Vots locals	% local	Vots PIB	% PIB	Vots CIM	% CIM	Vots Congrés	% Congrés
MÉS	905	33'36	622	23,5	661	25,05	621	24,83
PI	880	32'54	537	20,29	534	20,24	-	-
PP	741	27'4	816	30,83	825	31,27	978	39,11
PSOE	149	5'51	343	12,96	305	11,56	498	19,91
VOX	-	-	241	9,1	237	8,98	359	14,36
Podem	-	-	24	0,9	27	1,02	-	-
PACMA	-	-	12	0,45	-	-	15	0,59
Altres	-	-	15	0,55	10	0,36	11	0,44
Blanc	29	1'07	36	1,36	39	1,47	18	0,71
Nul	26	0'95	25	0,93	29	1,08	36	1,41
TOTAL	2730	73'82	2671	74,27	2667	74,16	2536	70,64

*L'edició d'aquest número s'ha tancat la setmana de les eleccions generals, i per això gairebé no apareixerà informació sobre aquesta contesa electoral. Almanco, però, podem oferir-vos els resultats a Porreres al Congrés.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

MAIG

Dia 6	0,2 litres/m ²
Dia 9	0,4 litres/m ²
Dia 10	2,2 litres/m ²
Dia 14	7,1 litres/m ²
Dia 15	0,5 litres/m ²
Dia 16	18,1 litres/m ²
Dia 19	4,0 litres/m ²
Dia 25	16,9 litres/m ²
Dia 29	6,5 litres/m ²
TOTAL	55,9 litres/m²

*Els dies 18, 21, 28 i 31 l'aigua caiguda va ser inapreciable.

JUNY

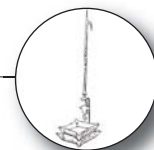
Dia 1	91,5 litres/m ²
Dia 2	16,5 litres/m ²
Dia 3	0,2 litres/m ²
Dia 4	82,0 litres/m ²
Dia 5	3,5 litres/m ²
Dia 30	0,4 litres/m ²
TOTAL	194,1 litres/m²

JULIOL

Dia 25	0,4 litres/m ²
TOTAL	0,4 litres/m²

MIRADA INDISCRETA

Redacció

El mercat dels dimarts té moltes coses bones, però també en té de dolentes. Com per exemple, aquest fems que alguns mercaders deixen després de venir a fer les seves vendes. Per fer això, no importa que venguin. Per no parlar d'alguns que exposen coses espenyades, velles i brutes, que no sabem com punyetes qualcú té els nassos de vendre!

Sembla que la plaça s'ha convertit en un negoci privat de la restauració. Està molt bé poder anar a sopar a la fresca i que tots els restaurants i bars puguin viure i fer negoci, només faltaria. Però entre poc i massa, la mesura passa!

SABEU QUE...

Consell de redacció

...el dia de la nova processó de les tres creus n'hi va haver que varen rebre multes per deixar el cotxe a la zona de pas de la processó, però d'altres se'n varen salvar? Com és possible això?

...el carrer Sala i Verd ara és de doble direcció? N'hi ha que en surten com els dona la gana! Qualque dia hi haurà una desgràcia.

...Porreres no surt gairebé mai als diaris majoritaris de Mallorca? Ja no hi ha corresponsals com hi havia un temps?

...a les darreres eleccions municipals va guanyar un partit d'esquerres i nacionalista per primera vegada en la història? Encara n'hi ha que no s'ho creuen!

...els altres dos partits es varen entendre perquè no governàs el que havia guanyat? Com ja havia passat el 1999 per fer fora el PP! Els «peperos» ara l'han tornada!

...els de MÉS es pensaven haver fet un ou de dos vermells amb la seva proposta de «Pacte de Monti-sion»? Al final varen ser els únics que no hi eren, al pacte!

...MÉS ho hagués tengut difícil per a explicar un pacte amb PI i PP, ara que aquests darrers han pactat amb els feixistes de VOX? Igualment, qui al final haurà de sortir a donar explicacions serà el PI...

...al comitè local del PI Porreres ja hi ha hagut la primera baixa? No sabem el motiu però ens han descartat que sigui per l'acord amb el PP.

...a Porreres tendrem dues batlesses que cap de les dues viuen al poble? La primera, a Ses Salines, i la segona, a Montuiri!

...el dia del ple de constitució hi va haver gent que es va pensar que la candidata del PP Maria Agnès Sampol es desdèia de l'acord signat quan va dir «renuncio a la meva candidatura»? I és que no estam acostumats aquí, als pactes per dividir-se la batlia!

...el PI ha arrencat la batlia amb una forta campanya de màrqueting, fent-se ressò de qualsevol acció que duu a terme? Potser és que disposa de menys temps de batlia i, per tant, ho ha de vendre amb menys temps. Vol demostrar que ha estat encertat el pacte amb el PP i que tot roda sense problemes? Vol recuperar la confiança dels seus exvotants?

...el PP durant la campanya electoral va inventar-se una nova lletra de l'alfabet català? Idò sí, la N geminada! I és que els *peperos* porrerencs van haver d'AN·NULAR un acte de campanya. La persona encarregada de fer-ho avinent degué pensar: «aquesta paraula, per mi que porta un punt volat». Pel que es veu que no sabia molt bé on ubicar-lo.

...MÉS es va integrar en la candidatura de SUMAR a les eleccions generals? Degueren pensar en la llei matemàtica de «més per més, més», i per això s'hi sumaren?

...enguany per triar els colors dels paperins de Sant Roc, teníem tots el colors corporatius dels partits polítics excepte un?

...a part de les dues dedicacions exclusives, hi ha tres dedicacions parcials a l'Ajuntament? No sabem com s'ho agafaran els antics regidors que per fer la mateixa feina no tenien sou.

...tenint un govern de vuit regidors, no pensaren a posar la bandera del col·lectiu LGTB+ a la balconada de la Sala? Ara, tot i que ja hagi passat la festa, encara hi és, i segurament hi quedarà, com l'albercoc gegant de la plaça. Algú podria pensar que es deixadesa.

...haurem de tornar a treure les camisetes verdes i a lluitar per la nostra llengua i cultura? I torna-m'hi, torna-hi!

...aquest consell de redacció no tindrà temps de publicar res relacionat amb els resultats de les eleccions generals perquè ja haurà tancat l'edició d'aquest número? I a més, mereixen unes vacances!

L'Escrivania
cafeteria • restaurant

Can Parri
botipa

**ELECTRICITAT
I FONTANERIA**
INSTAL·LACIONS I REPARACIONS
EN GENERAL

31 DE DESEMBRE, 3 - TEL. 666720032
07260 PORRERES

-DES DE L'ANY 1999-

PERQUÈ ELS SOMNIS SIGUIN REALITAT

Junta Local Contra el Càncer Porreres

omplir l'ànima i, en conseqüència, guanyar salut. És important remarcar que les escoles s'hi han sumat, duent a terme les seves pròpies caminades que han ajudat a finançar l'Associació i a educar en valors el seu alumnat.

Tots tenim ben clar el vostre desig i entre tots farem que es converteixi en realitat #totscontraelcancer.

Gràcies Porreres.

Arriba el mes de juliol i amb ell el nostre sopar anual, sopar que per a la Junta representa una fita, ja que és moment d'analitzar les activitats fetes durant l'any per a poder-les posar al programa de Sant Roc.

Cada un ha d'interpretar la paraula fita com vulgui. Però, sens dubte, els que tenen ben clar el seu significat són aquells o aquelles que lluiten o han lluitat contra la malaltia. Venir al sopar representa un som aquí, un no sols jo lluit contra el càncer, **tots lluiten contra el càncer amb mi.**

Més de 500 persones es reuniren al pati del CEIP Climent Serra i Servera per a passar una nit agradable envoltada de solidaritat. **Un any més el poble demostrà la seva gran vessant humana i solidària.**

S'aprofità per a fer crida de com estam d'agraïts de veure que cada vegada son més els voluntaris i col·laboradors que ens ajuden a tirar endavant les campanyes. Aquest any podem destacar la campanya del cribratge de Còlon, Porreres és un dels pobles on s'ha iniciat i que ja està donant el seu fruit: porrerencs i porrerencques que participar al programa els ha suposat detectar la malaltia abans que fos massa tard.

També volem destacar les rutes saludables on un grup nombrosos aprofiten la caminada setmanal per a carregar energia,

juaneda
miramar

Anàlisi Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:00 a 10 hores

Carrer Sa Galla 19 B
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas (no muface), Asisa, Agrupació Mutua, Axa, Mapfre (no muface), Sanitas, DKV, Groupama, L'Aliança, Caser, Fiatc...

L'ESPLAI ALBERCOC D'ACAMPADA

Esplai Albercoc (@esplai_albercoc)

Els dies 30 de juny, 1 i 2 de juliol, l'equip de monitors de l'Esplai Albercoc i un total de 48 infants vàrem emprendre l'aventura cap al Campament de la Victòria. Enguany dormirem en tendes, cosa que va encantar als infants, ja que va fer l'experiència més enriquidora. La temàtica que escollírem fou d'exploradors i exploradores, pel fet que estàvem envoltats de naturalesa.

El divendres ens vàrem trobar tots al parc de n'Hereveta i partírem amb bus cap a Alcúdia. Una vegada arribats allà, ens vàrem dedicar a instal·lar les tendes i a conèixer els diferents espais del campament. També ens vam conèixer companys i monitors.

El dissabte, després de dormir poques hores per l'emoció del primer dia, vàrem anar a passar tot el dia a una platja propera, amb pícnic inclòs. A l'horabaixa, vàrem tornar al campament per

a descansar una mica i acabar el dia amb una vetllada molt emocionant.

El diumenge, va ser el moment de recollir les coses de les tendes, fer una gimcana final amb diferents proves per acomiadar-nos i, després, només quedava tornar cap a Porreres. El bus de tornada va ser molt tranquil, es notava el cansament d'haver gaudit aquests tres dies de convivència!

Ens ho vàrem passar d'allò més bé i tenim moltes ganes de repetir-ho l'any que ve! També aprofitam per agrair la confiança una vegada més a les famílies, estam molt contents que l'Esplai Albercoc pugui créixer cada any un poc més que pugui continuar fent poble.

CONFECCIÓ A MIDA
DISSENY INTERIOR
DECORACIÓ TÈXTEL

CHITÓN
DECORACIÓN

www.chitondeco.com info@chitondeco.com

DAGMAR & ERICH FUSS
07260 Porreres/Mallorca
Ctra. Porreres – Campos km 0,4

Tel. 971-16 82 57
Fax 971-16 85 28

BM ESPORT - SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

INUNDACIONS, SÍQUIES I TORRENTS. UNA NOVA REALITAT A PORRERES AL SEGLE XXI

Miquel Tomàs Burguera

Les síquies i torrents del municipi de Porreres són, en general, de poca entitat i no tenen una gran perillositat natural. Són cursos d'aigua efímers que actualment duen aigua únicament quan tenim episodis de pluja rellevant, i per on circulen cabals d'aigua poc rellevants i, en general, a baixa velocitat.

Tot en conjunt fa que històricament Porreres no hagi tengut grans problemes d'inundacions. I, de fet, els problemes principals sempre solen aparèixer lligats al torrent de Son Lluís que, tot i tenir una petita part del seu tram dins el terme de Porreres, provoca els ensurts a Campos, ja que en casos de revinguda provoca inundacions al nostre poble veí.

Ara bé, amb el que duim de segle XXI a Porreres hem patit ja diversos episodis de petites inundacions, amb problemes relacionats amb el pas de l'aigua per damunt carreteres i també lleugeres afeccions a parts del nucli urbà. Sense que sigui una recopilació exhaustiva,

em venen al cap els episodis de setembre de 2001, setembre de 2009, desembre de 2016, gener de 2017 i més recentment l'episodi de finals de maig i principis de juny de 2023.

Cadascun d'aquests episodis ha suposat un petit ensurt, especialment per a les persones que n'han patit les conseqüències que, tot i que lleus, n'hi ha hagudes. Per exemple, el setembre de 2009, algunes cases de devora la síquia de Banyeres van veure com entrava aigua als soterranis. A més, a tots els episodis hi ha hagut vehicles que s'han trobat amb acumulacions d'aigua considerables damunt la carretera, amb el risc evident que això suposa.

Davant aquesta acumulació d'episodis a les darreres dècades crec que és lògic pensar que Porreres ha d'afrontar aquest problema. Però per fer-ho de manera adequada cal conèixer les causes. Em permetreu, però, que, abans de donar la meua opinió sobre el possible origen

d'aquesta problemàtica, faci quatre línies per a referir-me de manera simple a la diferència entre síquies i torrents, que consider fonamental per a entendre la hidrologia del nostre poble.

Síquies i torrents. Qui és qui?

Les síquies són estructures hidrològiques antròpiques tradicionals i, per tant, han estat construïdes per les persones. Junament amb albellons i altres elements hidrològics, tenen com a objectiu principal donar sortida a l'aigua que s'acumula als nostres camps i evitar així que puguin quedar embassats i perjudicar l'activitat agrícola. Aquestes estructures són molt comunes al Pla de Mallorca i també a Porreres.

Per altra banda trobam els torrents, que constitueixen els cursos naturals d'aigua, més o manco incidits al territori, per on circula l'aigua de manera natural sempre que ploqui amb certa intensitat. Els torrents no s'han d'entendre com un canal únic, sinó que constitueixen una xarxa de cursos d'aigua amb una certa jerarquia que varia en funció del seu grau de desenvolupament.

Es tracta, per tant, d'elements prou diferents. És cert que en moltes ocasions les síquies s'han construït aprofitant cursos naturals d'aigua, ja que el desnivell natural afavoreix la circulació de l'aigua. Ara bé, en moltes altres ocasions, les síquies van per un camí i els torrents, en cas d'existir, van per un altre.

A nivell de funcionament hidrològic les diferències són també importants. Les síquies són molt eficients per a evacuar la saó resultant de les pluges d'hivern, amb un flux d'aigua que en la majoria d'ocasions és pausat i quasi imperceptible, a no ser que un miri directament cap a dins la síquia per a comprovar si

du aigua. De fet, les síquies estan pensades i dimensionades per a evacuar aquest tipus de flux, no per a suposar un desguàs ràpid i eficient en cas de pluges intenses com les que ens van afectar diversos dies de finals de maig i principis de juny.

Per exemple, és cert que aquells dies la síquia de Banyeres va dur aigua, però que jo tenguí constància, la síquia principal no va arribar a desbordar. De manera majoritària els problemes varen venir donats per l'aigua de pluja que circulava de manera superficial per distints xaragalls (alguns d'ells coincidien amb síquies en estat de semiabandó) cercant el seu camí natural que, amb un recorregut o un altre, l'acaba duent fins a la síquia de Banyeres. Aquest va ser el cas de l'aigua que circulava per damunt la rotonda del cementeri o també l'aigua que circulava per damunt la carretera de Felanitx.

A la fotografia que s'adjunta amb aquest text, ja em perdonareu la qualitat, es veu la síquia de Banyeres mig plena al mateix temps que una gran quantitat d'aigua que circulava per defora de la síquia hi va entrant.

L'origen del problema? Una suma de factors

A l'hora d'analitzar l'origen dels problemes recents de Porreres amb l'aigua

pot existir la temptació d'atribuir-ho al *canvi climàtic* i dir que un increment en la freqüència de les pluges intenses és la causa principal. Ara bé, confirmar aquest punt requereix estudis prou complexos. Sí que és cert que hi ha resultats científics obtinguts a altres indrets que van en aquest sentit. Per tant, podria resultar viable plantejar aquesta hipòtesi, però s'hauria de demostrar.

Per a ser justos ens hauríem de demanar si al nostre entorn ha canviat qualque cosa més. És evident que l'*àrea urbana* de Porreres ha crescut, poc si la comparem amb altres pobles de Mallorca, però suficient com per a acostarse a la síquia de Banyeres per un costat (o per dos) i a la Poruga per un altre. Per exemple, quan l'any 2009 la síquia de Banyeres va desbordar a la zona des Pont, era la primera vegada que es vivia aquesta situació amb aquell tram de ronda ja construït. I per tant, van aparèixer problemes nous.

Tot i que a Porreres continuï havent-hi un sector agrícola fort, la realitat és que han desaparegut moltes de les *estructures tradicionals*. Així, han desaparegut albellons i molts trams de petites síquies també ho han fet o no tenen un manteniment adequat. La desaparició d'aquestes estructures hidràuliques tradicionals també suposa un problema afegit en cas de pluges intenses.

El darrer factor que m'agradaria esmentar, i que segurament no seria el darrer dels que s'haurien de considerar dins un estudi rigorós, és l'*increment de la mobilitat*. L'ús intensiu que feim actualment del vehicle privat incrementa el risc que davant una revinguda d'un curs d'aigua pugui haver-hi problemes. A més, avui en dia no tenim la paciència necessària per a esperar fins que hagi passat l'aigua.

Tots aquests factors junts condicionen la situació actual a Porreres i contribueixen que sigui freqüent l'aparició de problemes quan plou amb forta intensitat. Crec que és necessari aturar-se a pensar bé la situació, fer una identificació acurada dels distints problemes que tenim, pensar en quines actuacions poden ajudar a millorar la situació i evitar que els problemes continuïn en el futur, o almanco els puguem minimitzar.

Per sort, crec que aquests problemes poden tenir solucions relativament senzilles. Això sí, tal vegada caldrà donar més de dues voltes a la necessitat, o no, de fer adaptacions a les nostres estructures hidràuliques que ens permetin fer front amb més seguretat a aquests episodis. El problema ja sabem que el tenim, ara toca cercar-hi solucions, si és que el procés no ha començat encara, que estic convençut que sí.

BAR
CA'N
GUILLEM
 ENTRE PANSTAPESPIZZES

AV. BISBE CAMPINS, 1 PORRERES 971 647 495

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

«PARTICIPIS O NO DE LA POLÍTICA, T'AFECTA!»

Consell de Redacció

Publicades les llistes electorals locals, ens cridà l'atenció el fet que pràcticament a totes elles apareixia un nombre significatiu de joves menors de 25 anys. A vegades, algú pot pensar: «als joves no els interessa la política» i aquest fet demostra que, com en molts altres temes, no podem generalitzar.

Això ens va motivar a convidar-los i compartir un horabaixa plegats per tal que poguessin compartir les seves inquietuds. A la trobada hi hagué representació de tots els partits polítics que duïen a les llistes algun integrant menor de 25 anys (MÉS, PI i PP). Baltasar Ferrer Ballester i Carme Mari Nadal foren els representants del joves de MÉS; Maria Antònia Pou Vaquer i Gabriel Mesquida Veny els del PI; i Maria Ramos Gómez del PP. Vet aquí una mostra del que vam parlar.

1. Per començar: quins motius foren els que us van animar a formar part de les llistes electorals d'aquest partit?

-Baltasar (MÉS): és la segona vegada que vaig a les llistes de MÉS, em consider d'esquerres i no vaig dubtar de dir que sí. M'he trobat molt bé amb tot l'equip.

-Carme (MÉS): foren uns quants els motius. MÉS és el partit que em representa, el meu pare des de fa molts d'anys n'és militant i vaig pensar que és la manera de fer el relleu generacional, i l'equip em va engrescar.

-M. Antònia (PI): tenia clar que el PI era el partit amb el qual em sentia més identificada i no ho vaig dubtar, vaig

pensar que seria una nova experiència.

-Gabriel (PI): quan em van explicar el seu projecte vaig veure que les meves idees coincidien amb les del partit i em vaig animar a integrar-m'hi.

-Maria (PP): fa uns dos anys vaig començar a estar vinculada amb el partit i em vaig trobar còmode. Per altra banda, la política m'agrada i aquest és el partit que em representa. Pens que és important que qualsevol partit escolti els joves i sobretot els partits més conservadors, com pugui ser el meu.

2. D'entre els múltiples reptes del programa electoral dels vostres respectius partits, quins considereu que són prioritaris?

Maria (PP): Em quedaria amb la seguretat, la residència pública, el centre de dia, ampliar l'horari del centre de salut i la mobilitat (en el sentit d'augmentar el transport públic).

M. Antònia (PI): Pens que és urgent la posada en marxa del centre de dia.

Biel (PI): La seguretat pens que és essencial i també afegiria la mobilitat entre municipis i circulació. Finalment l'ampliació de l'IES Porreres i l'escola d'oficis.

Baltasar (MÉS): És molt important fer feina en cohesió social i també en promoció del comerç local.

Carme (MÉS): Prioritzaria els temes relacionats amb la residència pública, el

centre de dia i la sanitat, sense deixar de banda la cohesió social i el transport públic per a facilitar sobretot els desplaçaments dels joves que estudien a fora o el de les persones majors per arribar a l'hospital.

3. Dubtaríeu de la vostra capacitat, si fos el cas, per assumir una regidoria pel fet de tenir l'edat que teniu?

Tots coincideixen en què ho haguessin assumit amb il·lusió, força i respecte i que és positiu ja que són els joves que tenen la visió de futur. No és l'edat el que els fa dubtar, és la falta d'experiència. Si l'àrea que t'assignen està relacionada amb el que tu has estudiat/treballat no tens perquè dubtar.

4. Què pensau quan sentiu a dir: «els joves no es mouen, els joves no participen»?

Biel (PI): Els joves tenim idees, però potser alguns no les diuen per por de no ser escoltats.

M. Antònia (PI): els joves pensen que no en saben de política, però no és cert, la política afecta a tot.

Carme (MÉS): Amb els joves es tendeix a generalitzar. Per exemple, que un dia vagis de festa no vol dir que tot el dia hi vagis; també estudiam, feim feina, tenim inquietuds. De fet, se'n hauria d'escoltar ja que som nosaltres que sofrim de primera mà problemes com el del transport públic, la manca d'oferta educativa o la dificultat per a trobar feina si no tens experiència.

Baltasar (MÉS): La imatge —sobretot a nivell estatal— que solen donar els mitjans sobre la política fa que a vegades no t'engresqui com a jove.

Maria (PP): Sí que tenim idees i se'n hauria d'escoltar, perquè hi ha determinades coses que entenem més nosaltres.

5. Com és la relació amb altres joves que militen o s'han presentat a altres llistes?

Estan d'acord que el color polític no té res que veure amb l'amistat i que tenen amistats que formen part de partits distints al seu. A vegades hi ha alguna desavinença, però el més important és defensar el teu punt de vista amb respecte i ser tolerant. Sorgeix la frase «per futbol i política no et barallis».

6. Què opinau sobre la cohesió social a Porreres?

Són conscients que es necessita fer molta feina amb aquest aspecte: fa falta fer feina amb les dues parts (els que viuen a Porreres i els nouvinguts). També comenten que és de gran que es separen ja que de petits estan tots junts a l'escola i juguen plegats independentment de l'origen.

Tenim un Casal de Joves on un tant per cent molt alt dels usuaris són d'origen magrebí. El Casal podria ajudar a la cohesió social i és important escoltar les nostres idees per aconseguir que sigui el lloc de trobada de tots.

Pensen que compartir la mateixa llengua és important per a integrar-se i que, per tant, són necessaris els cursos de llengua catalana per a nouvinguts, sobretot per adults.

7. Què pensau de la situació actual de la llengua catalana al nostre poble i a la nostra comunitat?

Conclouen que al nostre poble la situació és bona però que és necessari continuar fent-hi feina. Surt com exemple, el fet que fa anys els immigrants els costava anar a un comerç o a una cafeteria i dirigir-se en llengua catalana i que de cada vegada és més habitual que això passi.

On veuen més la problemàtica és a nivell de comunitat autònoma; a municipis o ciutats grans i a la costa es fa poc ús de la llengua catalana. També a determinats graus de la Universitat de les Illes Balears, la major part de les màteries s'imparteixen en llengua castellana.

8. En quins fets del vostre dia a dia pensau: «els meus padrins, a això, no ho entenen ni ho entendran mai»?

La rapidesa de les comunicacions, la facilitat que tenim per estar al corrent de les notícies, gràcies a les xarxes socials... El fet que ens entretenen els jocs en línia.

També la varietat i nombre de relacions i sobretot les relacions LGTBI. En aquest sentit, alguna padrina ha exclamat: «jo a la teva edat ja tenia el teu pare!».

Pel que fa a l'ús del mòbil comenten que moltes vegades són criticats per la dependència que hi tenen quan en realitat els obre moltes portes. Per exemple, el fet que els distints partits polítics duguin a terme les campanyes electorals a través de les xarxes socials ha fet que la política arribi als joves.

9. I, per acabar, com us veieu d'aquí a 10 anys?

Vivint a Porreres o no, però coincideixen en què «si no vivim al poble que sigui perquè ho hem triat i no perquè no ens ha quedat més remei». També es veuen independents i amb una vida estable.

Amb aquesta darrera qüestió acabà la trobada, tots ells van agrair la iniciativa que la revista havia tingut. Moltes gràcies a tots cinc per aquest horabaixa i per les idees ben interessants que ens donàreu per acostar el Llum d'Oli als joves. Fou una gran experiència i tot un plaer escoltar-vos.

ENTREVISTA A ANTONI HEITZMANN BARCELÓ

Gabriel Noguera Vich

Amadeu Roig (secretari), Toni Heitzmann i Lurdes Malgrat (membre del jurat)

Avui entrevistam n'Antoni Heitzmann Barceló (Porres, 1994), escriptor, graduat en Humanitats i professor de llengua catalana i literatura. Com a escriptor sol escriure narracions breus, un gènere amb el qual ja ha recollit tres premis importants. El primer va ser el premi de Narrativa Breu de la Universitat Pompeu Fabra (2017), després va ser guardonat amb el premi Antoni de Bofarull d'Òmnium Baix Camp (2018) i enguany ha recollit el XVI Premi Ciutat de Tarragona de Narrativa Curta, amb el seu relat *El primer lloc del món*.

En primer lloc, et vull donar l'enhorabona de part de tot el Consell de Redacció del Llum d'Oli... Revisant números antics em sona haver vist algun relat o article que vas escriure quan eres petit. També participaves als concursos literaris de l'escola? I a l'institut? Creus que han estat experiències importants?

Sí que hi participava, tant a l'escola com a l'institut. Rebre un premi és una experiència important perquè bàsicament vol dir que el que has fet agrada. Però, sobretot, guanyar un premi és un reconeixement de l'estil, de la llengua, del gust, del tema i, en definitiva, d'un caràcter propi. A mi, que som novell, m'agrada pensar que els premis són també un punt de partida des d'on orientar-se per a continuar creant històries.

Un dia em vas explicar el paper que ha tingut ta mare en la teva formació com a escriptor. Ho vols compartir?

Puc compartir que ma mare m'ha traslladat una ambició molt determinant pel que fa a la qualitat dels textos. M'ha ajudat a revisar-los, a vegades durant hores. Tant ella com mon pare sempre han llegit amb ganes el que els he mostrat i m'han felicitat, però, si ha fet falta, també m'han dit que algun text no els agradava. Aquesta distància que es força en pro d'un judici sincer la valor especialment: dir la veritat no és fàcil.

El darrer premi que has guanyat és important i ha tingut molta repercussió. Has après a mitjans importants com Timeout, IB3 ràdio i Tv3. Com ho has viscut?

Sentir en Ramon Pellicer pronunciar el teu nom és estrany i emocionant, però són tres segons de fama. En canvi, l'entrevista que em van fer al programa *Els entusiastes*, d'IB3 Ràdio, la recordaré més: havien fet una lectura profunda del relat i va ser una conversa de cert nivell literari. Fan un periodisme cultural seriós que val molt la pena.

Creus que hi ha hagut una evolució entre l'escriptor que el 2017 recollia el premi de la Pompeu i el que enguany ha recollit el premi Ciutat de Tarragona? On et veus d'aquí a uns anys?

Des d'aquell moment em vaig prendre més seriosament els meus textos. I ara, amb el Premi Ciutat de Tarragona a la butxaca, em sent amb més ganes d'escriure. De moment, però, no passem l'arada davant el bou.

M'agradaria que ens parlassis de com es viu a la intersecció de ser escriptor i docent: tant escriure com ensenyar són dos oficis que la societat considera vocacionals, paraula que ve del llatí "acció de cridar". Què diu la veu que et crida?

Podríem dir que la docència em crida i que l'escriptura em parla en veu baixa. És una manera de dir que la docència és una

activitat quotidiana, de contacte amb les persones i que s'ha d'encarar amb molta energia. L'escriptura és una guerra interior, lliurada de manera voluntària, contra jo mateix.

Com a escriptor en llengua catalana i docent, com vius l'escenari que planteja l'auge del PP i VOX en les últimes eleccions?

És un reflex de qui som com a societat. Crec que és un signe que la biga de la democràcia s'està corcant. Potser, d'entrada, intent contribuir a formar ciutadans i no serfs. Crec que el servilisme és un dels esculls de tot sistema democràtic i, sobretot, és indigna des d'un punt de vista cívic. Voler subjugar els altres és propi de covards, però també són covards aquells que quan són atacats no es defensen.

M'agradaria acabar l'entrevista amb alguna cosa més agradable: si un alumne et diu que vol ser escriptor com tu, què li diries, tenint en compte tot el que has après?

Crec que, en aquests casos, com a professor i persona que ha escrit uns quants relats, li demanaria que em mostrés què ha escrit. Crec que és important parlar de què es fa més que de què es vol ser. En tot cas, l'ajudaria a millorar i, depèn de com, l'animaria a presentar-se a algun concurs literari. De fet, és una cosa que faig sovint a l'institut quan llegesc les redaccions dels meus alumnes.

HOSPITALET FEST: L'INICI D'UNA TRADICIÓ?

Redacció

Dia 17 de juny de 2023 no només serà un dia recordat per la política (constitució de l'Ajuntament 2023-2027), sinó també per una festa que, sens dubte, va sorprendre a més d'un. I, tot sigui dit, una festa que no deixà indiferent ningú.

Porreres no ha destacat mai per tenir associacions de veïnats formalitzades, però sempre hi ha hagut grupets de gent d'una barriada que han aprofitat qualche excusa per fer un poc de bulla. Per exemple, les festes del Pou d'Amunt, les engalanades de carrer del carrer Tort o Nou (rivalitat inclosa), el fogueró del capuig amb els seus bunyols...

Però cap d'aquestes celebracions ha tingut la repercussió que va tenir l'Hospitalet Fest, un trull organitzat per un grup de joves (i alguns no tan joves) del barri de l'Hospitalet. S'ha de dir, per ser justs, que la «Confraria de l'Hospitalet» (grup que reuneix els organitzadors) no té uns límits físics molt ben establerts, però a trets generals recull gent del carrer Hospital, Agustí Font, Caritat, Rectoria, Nunyo Sanç, Plaça, Avinguda Bisbe Campins, Sequer i, fins i tot, qualcú del carrer Major i més enllà. De fet, el seu President és una persona de consens (externa) que viu al carrer Major, en Pere Miquel (Cas Concos). Deu ser, la de la Confraria de l'Hospitalet, una d'a-

quelles iniciatives porrerrenques que han triomfat gràcies al fet de tenir l'impuls d'un extern? Qui sap...

La qüestió és que la curolla ja venia d'ençà de Sant Antoni que, si ho recordau, va ser una festassa a la barriada de l'Hospitalet gràcies a la iniciativa d'aquest grup de persones. Al cap de pocs dies, els confreres varen posar la mirada més enllà: volien fer una festa per activar el barri i gaudir de l'inici de l'estiu. I així va ser com dia 17 de juny s'esdevingué un gran èxit: d'una forma increïble, tota idea que es plantejava al grup es feia realitat: col·laboració de Can Guillem, voluntariat per cobrir les tasques, compte d'Instagram per fer difusió, col·laboració de la Filharmònica, persones disfressades d'albercoc, camisetes de la festa, PD (punxa-discs) porrerrens i de fora, decoració relacionada amb l'albercoc i un llarg etcètera d'elements, fets i records que no es poden expressar en paraules. Una festa que va enfortir la relació de veïnats que eren amics de tota la vida i que va unir veïnats que gairebé no tenien relació!

PS: Ah! I una part de la recaptació es va donar a la Parròquia per millorar la conservació de l'Hospitalet. La resta serà per preparar la propera festa de Sant Antoni, que de ben segur que mereixerà una nova crònica!

ETIMOLOGIA

Cesca A. Roig Sampol

ESTIU EIG

Acció de passar l'estiu o una part de l'estiu en un indret distint del lloc habitual de residència.

Etimologia

D'*estiuajar* i *estiu*, del llatí *aestivum* (*tempus*), '(temps) estiuenc', derivat d'*aestas*, *-atis*, 'estiu'.

CANÍCULA

Període d'unes quatre a sis setmanes que comprèn una part del juliol i una gran part de l'agost, durant el qual sol fer molta calor.

Etimologia

Del llatí *canicula*, mateix significat, literalment 'gosseta', diminutiu femení de *canis*, 'gos', nom donat a Sírius, de la constel·lació del Ca Major, que a l'estiu coincidia a la seva sortida amb la del sol.

GANDULA

Cadira plegable amb el seient de lona i les potes articulades en forma d'aspa.

Etimologia

Del castellà *gandul*, i aquest de l'àrab *ghandûr*, 'jove de classe modesta, fatxada, que cerca d'agradar a les dones, viu sense treballar i agafa fàcilment les armes'.

CAGADUBTES

Persona indecisa.

Etimologia

De cagar i de dubte; dubte ve del llatí *dubitare*, mateix significat, derivat de *dubius*, «dubtós», que ho és de duo, «dos», per la doble alternativa en què es troba el dubte.

JOC DE PARAULES

Lluís Sastre Barceló

He trobat un llibre obert ple de paraules despulles, ignorant les seves fulles com l'arena al seu desert. L'enforcall, si és massa obert, ens pot retornar el passat. Avui, entre enrajolat. Mans, maons per la cultura. L'estudiós és qui procura que no tombin l'adreçat.

Si has trobat la il·lusió de no defallir cercant, no seràs un ignorant saberut sense raó. Podràs polir-li el color a l'enforcall de la vida. I si avui talles la brida de l'ignor i en fas absència, veuràs que a la coherència l'estudiós li ha pres la mida.

Ha trobat un vell quinqué sense pàmpol ni petroli, ignorant hi posa oli per veure si hi veurà bé. Penja el quinqué al recer a l'enforcall d'una rama. Sent que el dia avui no brama pel foscant atenuat i és l'estudiós acervat qui per ell encén la flama.

Hem trobat dins l'ignorant l'enforcall més perillós i avui ja no és rellevant ni el que sap, ni l'estudiós.

TERRA TERCERA

Jaume Rosselló Tomàs

Amic,
en temps de guerra
qualsevol forat pot ser trinxera.

Així i tot, la brega no és nostra
ni tenim res a amagar.
I si tant et molesten la llengua,
el color dels somnis
o les arrels que teixeixen els camins
d'aquesta terra de sol i mar,
de lluna i cel que batega
dins el cor dels que l'estimam,
és que ets foraster en aquest cau
i la vols posseir sense estimar-la.
Sabràs, però, que la terra enterra
les correctes mentides dels que escupen
deliris de grandesa, invocant cadenes
amb nom de la llibertat.

Silenci.
Escolta la quietud que esgarrinxia l'aire.
No hi ha futur en el teu mirall
quan el vent brama, les pedres cauen,
i els rius de sorra vesteixen quimeres.
I som estels, som paraules,
som petites penyores que fan créixer
l'ànima,
escrivint la història dels poetes
que mai, mai entendràs.

Amic?

EL CEIP CLIMENT SERRA I SERVERA GUANYA EL PREMI NACIONAL eTWINNING 2023 AMB UN PROJECTE SOBRE FAKE NEWS

CEIP Climent Serra i Servera

El projecte Pax Media ha estat guardonat a la categoria de primària i és el resultat de la col·laboració entre el centre públic de Porreres, el Collège Arthur Rimbaud de Latille (França) i l'ICS L. Docimo de Rose (Itàlia). La proposta també ha estat reconeguda amb el Segell de Qualitat Europeu.

El jurat n'ha destacat la capacitat de desenvolupar el pensament crític dels alumnes, pel fet de reflexionar sobre com es presenta la informació amb l'objectiu de detectar Fake News. Durant el transcurs del projecte s'han treballat continguts que permeten distingir notícies falses, tant en imatges com en textos i gràfics. Com a resultat, s'ha creat un joc en línia en obert que conté preguntes sobre manipulació i identificació d'articles falsos. També hi apareixen qüestions culturals dels països i regions dels centres participants.

El projecte es va dur a terme amb els alumnes de sisè de primària durant el curs 2021-22. A través de grups cooperatius internacionals es varen analitzar articles periodístics, fotos i gràfics. Els membres havien de decidir quins eren vertaders i quins falsos a través d'uns fòrums en línia. Va ser una eina eficaç per a fomentar el pensament crític, el treball cooperatiu i l'ús de l'anglès dins entorns de comunicació reals.

Altres activitats que cal destacar són una videoconferència de benvinguda entre les tres institucions a través de la qual els alumnes es realitzaven preguntes per tal d'endevinar el país, a més d'un concurs de logos. Es va dedicar un apartat especial al programa sobre seguretat *online*, protecció de dades i drets d'autor.

El mestre guardonat, Guillem Amer, va rebre el premi en una cerimònia que va tenir lloc divendres 16 de juny a Lanzarote. Li varen entregar el guardó Mónica Domínguez, Directora

General d'Avaluació i Cooperació Territorial, i Montse Casanovas, representant d'eTwinning a les Illes Balears. Es varen repartir deu premis en sis categories: infantil, primària, ESO, batxillerat, alumnes implicats d'FP i equips multidisciplinars.

En declaracions de Guillem Amer: «Es va fomentar el pensament crític. Es presentaven imatges, gràfics i articles i els alumnes havien de reflexionar sobre la seva veracitat. Dels seus pensaments varen aparèixer eines per a ajudar-los a jutjar la informació. Gràcies a tota aquesta feina varen prendre consciència sobre com de fàcil es poden manipular les informacions».

eTwinning és una plataforma educativa de la Unió Europea a través de la qual centres europeus col·laboren per a dur a terme projectes educatius. El Ministeri d'Educació cada any atorga uns premis als projectes que destaquen per la seva qualitat i excel·lència.

I MOSTRA DE TEATRE

CEIP Climent Serra i Servera

El passat 21 de juny a l'Auditori es va celebrar la I Mostra de Teatre CEIP Climent Serra i Servera. La va encetar l'Escola de Teatre Escènic de Campos amb l'obra *Un abril de contes*. La participació del CEIP va començar amb els de 5 anys amb l'obra de teatre *Com ho volem?* pensada i creada per ells i elles. La mostra continuà amb els dos grups de 5è que varen representar *La boda no roda* i, per acabar, dos grups de 6è interpretaren les obres *Atrac a la perruqueria* i *Sant Jordi Modificat*.

Amb l'Auditori ple, públic, actors i actrius gaudiren molt amb l'espectacle.

CRÒNICA DE LES ELECCIONS 2023 A PORRERA

Adrià Domènech Simó

El 2023 es presentava com un any electoral una mica més tranquil que fa 4 anys, tenint en compte que el 2019 van coincidir les eleccions municipals, les generals —per partida doble— i les europees.

Aquest 2023 semblava que només hi hauria les eleccions municipals (i autonòmiques, també, en algunes regions de l'Estat espanyol), que van ser celebrades el passat mes de maig; però com a conseqüència del resultat d'aquestes, aquest mes de juliol, la ciutadania torna a estar cridada a les urnes, aquest cop per a les eleccions generals. Els mals resultats del PSOE, el qual retrocedeix a tot arreu (a excepció de Catalunya, que és dels únics llocs on va créixer) i perd una part important dels governs que tenia fins ara —molts d'aquests electors han caigut en mans del PP i, en molts casos de VOX, que ha entrat també al govern—, ha propiciat aquest avançament.

Sembla a ser que Pedro Sánchez ha decidit convocar eleccions el més aviat possible i així donar per finalitzada una legislatura que se li hagués posat francament difícil, amb la dreta i la ultradreta encoratjades per aquests últims resultats. Aquest fet hagués pujat encara més la crispació que porten arrossegant des de fa temps...

Veurem què passarà i com pot evolucionar tot depenent dels resultats.

Eleccions municipals

Al global de tot Catalunya les llistes que han aconseguit més vots aquestes eleccions han sigut les del PSC, quan a les del 2019 havien sigut les d'ERC. I les que han aconseguit més regidors han sigut les d'ERC, ben igual que fa 4 anys. En canvi, el partit que ha obtingut més alcaldies ha tornat a ser, una vegada més, l'espai que representa Junts per Catalunya.

A Porrera, aquestes eleccions municipals es presentaven una mica descafeïnades, ja que només es presentava una llista, la de Junts per Porrera, que ha obtingut els 7 regidors que hi ha en joc, amb 162 vots. Això vol dir que Porrera seguirà 4 anys més amb l'alcaldia de Joan Carles Garcia, de Junts per Catalunya.

Molt més disputades han sigut al nostre poble germà, on hi ha hagut sorpresa, i MÉS per Porreres ha donat la campanada ha guanyat les eleccions amb 5 regidors (2 més que el 2019), vers els 4 regidors aconseguits per part del PI (2 menys que el 2019) i 4 regidors del PP (un més que el 2019), el PSOE aquest cop es queda sense regidors.

Tot i així el pacte entre el PI i el PP, que ha propiciat que formessin govern els 2 grups i amb repartiment d'alcaldia inclòs, barrarà el pas a l'alcaldia de MÉS per Porreres, la llista guanyadora d'aquestes eleccions al poble, almenys fins d'aquí 4 anys...

Serveis Melià Reig

Serveis:

- Cultivadors
- Fressadora
- Trituradora
- de Llonya
- Arada
- Arada
- milagrossa
- Desbrossadora

Telf: 649 83 41 87 / 636 51 58 36

ALGUNES NOTES SOBRE EL POU DELS HORTS

Maria Barceló Crespí

Entre els noms dels carrers de Porreres hi ha el del Pou dels Horts.¹

Aquest pou ja apareix esmentat als *Stims* de 1578 i sembla que donava nom a la zona on s'ubicava. Aleshores era un indret a la perifèria de la Vila, sense urbanitzar.

Entre altres, Guillem Mesquida, sastre, tenia «dos quortons y mitg de terra al pou dels Horts»; Bàrbara Ballester era propietària d'«un quortó y hun hort de terra al pou dels Horts»; Rafel Melià havia «tres quortons de terra al pou dels Horts».²

Aquestes dades no proporcionen la ubicació del pou.

Un inventari de bens d'Antoni Escarrer, prevere, datat el 24 de maig de 1762, és més explícit perquè ofereix detalls que permeten localitzar-lo a l'entorn de l'actual carrer que porta el seu nom. Així consta que el prevere tenia casa i corral situada «en lo carrer del Vent» i un dels confrontants era «lo carrer o travessa qui va al pou dels Orts». La casa pairal dels Escarrer més tard seria coneguda com can Mateuet.³

El 1776 és citat «lo carreró que va al pou dels Horts».⁴

El dia 11 de novembre de 1824 Antoni Rosselló *Gallina* declarava tenir una porció de terra de tenor de vint-i-dos sous, poc més o manco, anomenada el Pou dels Horts situada en les immediacions de la Vila.⁵

El 28 d'octubre de 1833 Antoni Mateu Canet *Cantó* reconeixia posseir «unas casas y corral citas en la plazuela de Santañy y calle llamada del pou dels Horts».⁶

Tant al plànol de Berard de 1785 com al del porrerenc C. Mora de 1894 igualment s'hi refereixen més aviat com un paratge però no el fixen en un punt concret.⁷ Tampoc el d'Isabel Fiol Sala elaborat a partir dels dos anteriors.⁸ Això sí, tots el col·loquen cap al final de l'actual carrer.

Avui, el pou no es veu. Cal fer-se algunes preguntes: es tractava d'un pou públic o particular? Es va tancar i condemnar en algun moment?; quan i per què? Queda dins alguna propietat privada dels voltants del carrer dels Horts o en

un lloc més forà de la contrada?

Potser qualche dia, gratant en els arxius històrics, es pugui donar resposta fefaent a tantes preguntes.

¹Al segle XX, abans de la normalització lingüística i retorn als noms populars, se'l coneixia com Calle Huertos.

²ARM, AH 2.059, f. 164r, 172v i 185r.

³ARM, Prot. M-2.086, f. 146v.

⁴ESTARELLAS LLULL, Maria Antònia: *Urbanisme i arquitectura de Porreres. De la vila medieval a la contemporània*, Porreres, 2020, p. 49.

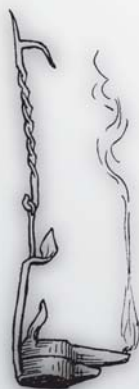
⁵ARM, RP 1.017, f. 554v.

⁶ARM, ECR 1-019, f. 31v-32r.

⁷BERARD, Gerónimo de: *Viaje a las Villas de Mallorca. 1789*, Palma, 1983, p. 208.

MUNAR OLIVER, Gaspar: *Història de Porreres*, Vol. II, Porreres, 1979. Full entre les pàgines 304-305.

⁸FIOL SALA, Isabel: *Pregó de les Festes de Sant Roc*, Porreres, 2012. Full entre les pàgines 24 i 25.

EL LLUM D'OLI TAMBÉ ÉS VOSTRE

T'agradaria veure publicada la teva opinió al *Llum d'Oli*? Tens alguna queixa, suggeriment o proposta? Vols col·laborar amb nosaltres? Ara pots fer-ho a través de l'adreça llumdoliporreres@gmail.com, o en persona quan ens topis pel carrer!

Si t'interessa, pots consultar els números anterior en format digital a l'apartat «Llum d'Oli» de la nostra web www.agrupacioculturalporreres.cat.

Volem ser la veu del poble! El Llum d'Oli és cosa de tothom!

UNA CREU DESAPAREGUDA A PORRERES: LA CREU DEL POU FLORIT

Joan Rosselló Lliteras

A la vila de Porreres hi podíem trobar creus, no solament al santuari de la Santa Creu d'en Net, edificat en la seva proximitat, en despoblat, sinó també altres creus que envoltaven el perímetre urbà.

Anualment la comunitat parroquial les visitava en corporació sortint en processó. Es deia la Processó de les Lladànies,¹ perquè durant el seu trajecte es cantaven les lletanies de tots els Sants. Aquell dia les fadrines de la contrada, agravenen i regaven l'entorn de la creu, que adornaven amb profusió de flors.²

Una d'aquestes creus era la del Pou Florit, erigida a la placeta on hi ha el pou, a poca distància un de l'altre. Formaven una espècie de conjunt, a la vora de la carrera, en front del cap de cantó de ca l'amo en Joan Mas i a l'altra part, les portes grans d'una portassa que encara es poden veure.³

La meua família habitava quatre cases més amunt i, essent jo un nin de quatre o cinc anys, anava a jugar o més tost a seure i entretenir-me mirant els carros que passaven, anant o tornant de fora vila, fins que un dia matí la creu hagué desaparegut. Ningú no va saber o volgué donar-me cap explicació. «Jugaràs en el corral nostro que és gran», em digué la meua mare. Passada una temporada, de la qual no puc determinar la durada, un bon dia de bell nou comparegué la creu, no en front de la portassa, sinó just davant allà on hi ha la fàbrica del vi, a la qual li obriren dues portelles amples que serviren per a descarregar les portadores de raïms durant la verema, ja que allà hi ha un cup molt gran. Entre l'any donaven claror i aire durant els treballs inherents a la preparació i conservació del vi.

Però un dia matí, anant a veure la desfilada de carros, no vaig

trobar la creu. «Joanet, aquesta vegada no tornarà la creu», em digué una senyora que vivia just allà devora. Efectivament, no ha tornat mai més. Dues desaparicions caracteritzades per la rapidesa i nocturnitat.

Com era aquesta creu? L'aportació que puc oferir és molt genèrica. Un calvariet de tres graons de marès ja molt gastat que disminuïen així com pujaven; sobre la tercera grada sorgia la canya de la creu que tenia una alçada d'uns dos metres, consemblant a la resta de les creus que tenen anàloga finalitat. Mai vaig posar atenció per veure si portava flors, escuts o altres motius esculpits que poguessen transmetre algun missatge a les generacions posteriors.⁴

1 Possiblement aquesta processó era celebrada durant les tèmperes. Les tèmperes són diades d'oració que l'Església Universal celebra al principi de cada estació: les d'Advent, a mitjan desembre; les de Quaresma, durant la primera setmana de Quaresma; les de Cinquagesma o Pentecosta, durant la vuitada d'aquesta festa, que sol caure entre finals de maig i principis de juny; i la de sant Mateu que es dona dins el setembre. La meua modesta opinió és que seria la de Cinquagesma. Si algun investigador vol aprofundir sobre aquest tema li aconsell que consulti els registres de distribucions corals de l'Arxiu Parroquial o també algun calendari en forma de capbreu en el qual figuren dia per dia les celebracions anuals.

2 Aquestes notícies me les contaren en repetides ocasions na Miquela Nicolau Serra *Pana* i el seu pare, el sen Tomeu Nicolau Figuera *Pa*, veïns del Pou Florit i amics de la meua família.

3 Redactada la precedent testificació ha caigut en les meves mans *Urbanisme i arquitectura de Porreres. De la vila medieval a la contemporània*. LLULL ESTARELLAS, Maria Antònia (2010). Patrimoni de Porreres 11. Felanitx, la qual a pàgina 13 informa que «La creu del Pou Florit, situada devora el pou fou enderrocada per un camió que descarregava raïm al cup del celler que havia estat primer dels Verdera, després dels Mora». La cita és presa de Barceló Bauçà i altres, «El patrimoni tudat a la vila de Porreres» a les Actes del 111 Congrés. *El nostre Patrimoni Cultural. El patrimoni tudat (1836-1994)*, Palma de Mallorca, 1995. pàg. 339-340.

4 El transport de les portadores es feia per tracció animal. Era de veure, a l'hora de dinar i a entrada de fosca, la teringa de carros que esperaven el seu torn per a descarregar i pesar els raïms. Per altra part, el 1940 circulaven pocs camions de càrrega per Porreres. Acceptaven la verema principalment quatre cups, dos de grans: el de can Reus, situat prop de l'estació del tren i el del Pou Florit; altres dos eren fora poble, la Cooperativa de Felanitx i una explotació de Binissalem. A Felanitx era portada amb carro i a Binissalem amb ferrocarril.

PAPERERIA NOVA PEMI

Papereria, llibreria, joguines,
regal i molt més!

C/ Almoina, 31 - Porreres
Correu:
pemipapereria@gmail.com
Telèfon: 651 803 534
@papeleriapemi

ELS QUINTOS DE 1869

Guillem Joan Barceló Barceló

L'1 d'octubre de 1868 arribà a Mallorca la notícia del destronament d'Isabel II després de l'èxit del Pronunciament de Prim, Serrano i Topete. Els aldarulls i incendis d'arxius arreu de Mallorca i al nostre poble són ben coneguts. No ho és tant la dissort dels joves que no pogueren alliberar-se de l'anomenat "tribut de sang", en part per culpa de l'inici de la guerra dels Deu Anys, a Cuba, el 10 d'octubre.

Fins aleshores, la Llei de Reclutament de 1856 establia el servei militar obligatori, però no universal, per als joves de 20 anys. El Parlament establia el número de reclutes anualment (el 1869 fou de vint-i-cin mil homes), el repartia per províncies i les Diputacions establien un contingent per a cada municipi en funció de la seva població. Els Ajuntaments havien de sol·licitar a la parròquia les dades de naixement per a la quinta corresponent, convocar els joves al sorteig, fer la revisió mèdica, resoldre les seves al·legacions i conduir-los a Palma per a entregar-los a la caixa de reclutament.

El moment del sorteig era molt dur per a les famílies, no només per la vessant afectiva, sinó també per la part econòmica. Per a les famílies pageses suposava perdre un membre important per al seu sosteniment econòmic. En canvi, per a les llars amb més recursos existia la possibilitat de recórrer a la redempció en metàl·lic o a cercar un substitut. Per a les persones que avui en diríem de classe mitjana suposava haver de triar entre l'empobriment o enviar el seu fill fins a vuit anys a servir a un exèrcit on la mala alimentació, les malalties o la insalubritat dels quarters causava més baixes que les bales enemigues.

Les Corts espanyoles, per tal de rebaixar la tensió, varen promoure una resolució dia 26 de març en què autoritzaven les redempcions col·lectives. En el cas de Mallorca, la Diputació va convocar els Ajuntaments a finals d'abril, i tots es varen sumar a la iniciativa. Aquesta consistia en què els Ajuntaments es fessin càrrec d'una part del cost de redimir o substituir els joves i organitzessin actes benèfics per a recaptar fons. Malauradament, això no resolía el problema, ja que les dues mil pessetes que costava la redempció eren inassumibles per la gran majoria de les famílies. Palma ho va aconseguir amb moltes dificultats, però a Porreres no va ser possible per la situació econòmica de l'Ajuntament i la gran majoria dels habitants.

Dia 22 de febrer es va fer el sorteig per al reclutament d'aquell any. En total, Porreres havia d'aportar sis joves, tres dels quals serien reserves i no s'incorporarien directament a l'exèrcit. El número 1 va ser per al dissortat Antoni Gornals Tomàs, resident al carrer de sa Galla, 75. Era fill d'Antoni

Gornals Moll, de 45 anys, de professió porquer, i de Montserrat Tomàs Barceló, de 50 anys. El número 2 va ser Pau Mora Coll i el 3, n'Antoni Adrover Barceló. Els tres suplents que haurien de romandre a la reserva varen ser Pere Joan Mesquida Mora, Joan Vaquer Bordoy i Rafel Picornell Bordoy.

A la revisió mèdica, en Toni Gornals i en Toni Adrover varen presentar al·legacions per tal d'evitar incorporar-se a files. Hi havia un llistat de malalties i discapacitats que permetien eludir el servei militar. També es podia adduir el fet de ser fill únic de pare seixantí pobre o incapacitat, o de mare viuda pobre. Fill únic volia dir que no tenies cap germà —home— major de 17 anys que no fos casat. En concret, Toni Gornals afirmava patir de «torpeza de cabeza y dolores en la misma» i en Toni Adrover reumatisme i deformitat en les articulacions tibiotarsianes. Cap dels dos va poder presentar cap expedient que demostrés aquests problemes mèdics i foren, per tant, declarats soldats.

Males notícies per a ells, però bones per a en Pere Joan Mesquida i en Joan Vaquer que haurien d'haver ocupat els seus llocs. També un alleujament a can Joan Oliver Mora i a can Tòfol Amengual Mora, que no haurien de formar part de la reserva. L'alegria d'uns contrastava amb la tristesa d'uns altres, si bé l'ombra del reclutament tornaria a pertorbar la pau dels quintos de 1869, cinc anys després.

Bibliografia:

Arxiu Municipal de Porreres, lligall 311a i actes 1869.

FRIEYRO DE LARA, Beatriz (2002). *De campesino a soldado. Las quintas en Granada (1868-1898)*. Granada: Universidad de Granada.

RIVILLA MARUGÁN, Guillermo (2014): *Élites y quintas: el debate parlamentario sobre el reclutamiento militar durante el siglo XIX*. Tesis Doctoral: Universidad de Valladolid.

mleiva@viajespegaso.com
C/ 31 de desembre, 13 - 07003 Palma de Mallorca
Tel. 971 76 34 92 - www.viajespegaso.com

NOVA ADREÇA

ELS MALNOMS DE PORRERES (IX)

Joan Barceló Barceló, Joan Melià Garí i Joana Mora Cerdà

MALNOMS DE LLOC DE PROCEDÈNCIA (2)

Sense indicatiu d'antropònim (és a dir, sense *can* i sense *son*)

En aquest article hi consten els malnoms que fan referència a indrets de Porreres, de foravila o de dins la vila. Hi hem afegit noms que designen pertinença a algunes possessions que sense ser dins el terme de Porreres, sinó de viles veïnes, han estat conrades tradicionalment per porrerencs o per gent que hi feia la vida, als quals han donat el malnom.

De vegades, el malnom apareix sense la preposició davant, perquè ja ha perdut el sentit de procedència o perquè no el té. També n'hi ha alguns en què el topònim de referència, si realment era un topònim, no es conserva viu.

A causa del gran nombre de malnoms d'aquesta categoria, hem deixat per al proper número tots els casos d'*hort*, *molí*, *pou*, *can* i *son*.

Entre parèntesis hi apareixen les distintes formes en què podem trobar escrit el malnom en les fonts consultades, quan són diferents de la que fa d'entrada.

Alba, d', XVII-XIX (*Dalba, Dauba, Dalbe, Son Mora Dalba*); **Alcassor, d'**, XVII; **Alcoraia, d'**, XVI, XVII i XX (*d'Alcoraia, del Coraia, del Coraie, Coraja, del Coraja, Coraje, del Coraje, d'Alchoraia, d'Alchoraja, de l'Alchoraja, de la Alcoraia*), és dins el terme de Montuiri; **Alcoraia Nou, d'**, XX; **Alqueria, de l'**, XVII-XIX (*de la Alqueria*), podria referir-se a l'Alqueria Blanca o a una altra; **Alqueria Blanca, de l'**, XVI-XX (*la Alcaria Blanca, la Alqueria B., Alqueria*

Blanca, de l'Alqueria Blanca, s'Alqueria Blanca, sa Cunia Blanca, Po Alqueria Blanca); **Alzinar, de l'**, XX; **Banyeres, de**, XVI-XX (*de Banyeres, Banières, Banyeres, Benyeres*); **Bastida, de la**, XVI-XVIII i XX (*de la Bastida, de sa Bastida*); **Baulenes, dels**, XVI-XVIII i XX (*dels Baulanas, des Baulanas, des Baulenes, de Beulenes, des Beulanes*); **Bellviure, de**, XX; **Binifet, de**, XVII (és el nom de son Valls, provinent de l'època musulmana); **Burcany, del**, XVI i XVII (*del Burcany, del Burcay, Burcany*); **Cafè Nou, des**, XX; **Cafre, del**, XVI (*cafre* vol dir 'indígena del sud d'Àfrica', i modernament ha agafat el sentit de 'persona bàrbara, brutal'; és difícil associar-la amb aquest malnom del segle XVI); **Calderers, dels**, XVI i XVII (*dels Calderes, Calderes*), és dins el terme de Sant Joan; **Campot, del**, XX (*des Campot*); **Cantó, del**, XVII, XVIII i XX (*Cantó, Descantó, Cantonet*); **Cappuig**, XVI, XVII i XIX (*Capuig, Capuix, desdel Cappuig*), és una barriada de Porreres; **Carreró**, XX; **Casa Gran, de la**, XVII; **Casa nova de Son Valls, de la**, XVII; **Casa Vella, de la**, XVII-XVIII; **Cases noves, de les**, XIX-XX; **Celler, del**, XVII, XIX, XX (*del Sallé*); **Colomer, del**, XVII-XX (*de la possessió del Colomer, del Colomer, des Colomer*); **Coma, de sa**, XX; **Costa, de la**, XX (*De sa Costa*); **Creu, de la**, XX (*de sa Creu*); **Creu Reial, de la**, XVII; **Defora, de**, XVI, XVII; **Dragonera, de la**, XVI-XVIII (*de la Dragonera, Dragoner, Dragonera*), és una antiga barriada de la vila; **Enlanes, de los**, XVI (*de los Enlanas*, en desconeixem el significat); **Enramada, de l'**, XVII-XIX (*de la Enramada, Enremada, Enrramada, Enrredada, Enxemada*), és una barriada antiga de Porreres; **Era, de l'**, XVIII-XIX (*de la Hera*); **Escaleta, de l'**, XX (*de s'Escaleta*); **Estepa, de l'**, XVI-XX (*Estepa, de la Estepa, de s'Estepa, de le Stepa*); **Farinera, de sa**, XX; **Figue-**

Bàrbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER

FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de N'AMENQUAL, 10 - Telèfon i Fax 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

ral, del, XVI i XVII (*del Figaral, del Figueral*); **Fonda, de la**, XX (*de sa Fonda*); **Form, del**, (XIX); **Garrover, del**, XVII; **Geibida, de la** XVII (en desconeixem el significat); **Gotla, de la**, XVII (*de la Golla*, és probable que sigui un nom relacionat amb *Gotlona*); **Horta, de l'**, XX, també es podria referir a s'Horta de Felanitx o a l'Horta de Sòller; **Hospital, de l'**, XVIII-XX; **Hostal, de l'**, XIX-XX (*del Ostal, de s'Hostal*); **Llosa, de la**, XX (*de sa Llosa*); **Maimona, de la**, XX (*de sa Maimona*); **Mas, de**, XVI (*de Mas, des Mas*); **Mata, de la**, XX (*de sa Mata*, possessió dins el terme d'Algaida); **Mesquida, de la**, XVI-XVIII i XX (*de la Mesquida, de la Masquida, de sa Mesquida*); **Mianes, de**, XVII-XX, (*de Mianes, Mianes*); **Míner, de**, XVII-XVIII i XX (*Mina, de Mina*; és un nom pre-romà, igual de *Cúber* o *Búger*); **Misser, del**, XVI-XVII i XX (*del Misser, des Misser*); **Monjos, dels**, XVII, XX (*des Monjos, de los Monjos*); **Moreis, dels**, XVI i XVIII-XX (*dels Moreis, des Moreis*); **Olivar, de l'** XVI-XVIII (*Olivar, de l'Olivar, del Olivar*); **Pagos, dels**, XVI-XVIII i XX (*del Pagos, dels Pagos, des Pagos*; d'origen dubtós: *pago* és una forma antiga per a *paó*, però també podria venir del llatí PAGOS que vol dir 'llogarets'); **Parra, de la**, XX (se sol pronunciar com si fos una paraula castellana, va ser un lloc on s'hi feia ball); **Passadores, de ses**, XX (de ses Passadores); **Pla, del**, XVII-XVIII; **Planes, de les** XVII, XX (*de las Planes, de les Planes, Planes*); **Planters, dels**, XX (des Planters); **Pleta, de la**, XX (*de sa Pleta*); **Pontet, del**, XVI, XVII; **Porta, de la**, XVII; **Portes Negres, de les** XVI, XVII (*de las Portas Negras, de las Portas Negres, de las Portes Negres*); **Pont, del**, XX (*des Pont*); **Pou, del**, XVII; **Pouassos, dels**, XVII-XX, (*dels Poassos, des Poassos, Poàs*; és un augmentatiu de *pou*); **Puig, del**, XVI-XIX (*de Puig, del Puig, Puig*); **Puig de Montision, del**, XVII; **Putxet, del**, (*des Putxet*); **Rafal, del**, XVI-XX (*del Rafal, des Rafal, de la possessió del Rafal, del Rafel, del Refal*; prové de l'àrab *ra al*, que indicava una casa

envoltada d'un petit tros de terra conreable); **Rafal de son Font, del**, XVIII; **Rafal d'en Geledum, del**, XVIII; **Rafal de son Mora, del**, XVII; **Rafals**, XVII; **Real, de la**, XX (és un nom que pot tenir l'origen en el mot àrab *ra al*, com *Rafal*); **Riquers, dels**, XVI-XX (*del Riquer, des Riquers, Richers, Riquers, dels Riquers, de les Riquers, del Richers, del Riquers, dels Richers, del Riques, dels Riques*); **Roca, de la**, XVII-XVIII; **Rossells, dels**, XIX (possessió del terme de Felanitx); **Sanobra, de** XVI-XVIII, XX (escrit de maneres molt diferents: *de la Nobra, de la Nobre, de la Noble, de son Obra, la Nobra, Nobra...* No es pot descartar que *Delobra* no sigui també una variant d'aquest nom); **Salmanters, del**, XVI-XVIII (*del Salmentes, del Salmanters, los Salmates*; Son Móra dels Salmanters és l'actual Son Móra, a la carretera de Vilafranca; *Salmata* és el nom d'un poble italià); **Serra, de la**; XVI-XX (*de la Serra, de sa Serra*); **Serra Alta, de la**, XVIII-XIX; **Serra Baixa, de la**, XVII-XIX; **Serradora, de la**, XX (*de sa Serradora*) **Serral, del**; XVIII-XIX; **Talaies, de les**, XVI-XX (*de sa Talaya, de las Talaies, de las Talayes, de les Taleyes, de les Tallaias, de las Telayes, de ses Estalaies, Talayes*); **Tanca, de la**, XX (*de sa Tanca*); **Tast, del**, XVIII-XX (*del Tast, des Tast*); **Teulera, de la**, XVIII-XX (*de la Tauleira, de sa Teulera*); **Torre, de la**, XVI-XX (*de la Torre, de la Torra, de sa Torre*); **Torre Blanca, de la**, XVI; **Veles, de les**, XX (*de ses Veles*) **Vila, de la**, XVI-XX, (de la Vila, Vila); **Vinyes, de les**, XVIII-XIX; **Vinet, del**, XVII, (podria ser que fos *del Vinyet*); **Volta, de la**, XX (*de sa Volta*).

Els dos malnoms següents haurien d'haver aparegut en el número anterior, si realment estan relacionats amb els topònims que suggerim:

Bolla, de la, XVII (a l'Empordà hi ha un poble amb aquest nom); **Canal, de la**, XVIII (*de la Canal, de la Cañal*; al País Valencià hi ha alguns llocs amb aquest nom).

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

«QUAN NO HI HAVIA BRILLANTONS, NINGÚ ANAVA DE FESTIVALS»

ENTREVISTA ALS ORGANITZADORS DEL FESTIVAL MOBOFEST, QUE ENGUANY S'HA CELEBRAT A PORRERES ELS DIES 27, 28 I 29 DE JULIOL AL PARC DE N'HEREVETA

Gabriel Noguera Vich i Sebastià Lliteres Lliteres

Era un horabaixa de juliol, ja de capvespre. Ens trobarem a n'Hereveta, l'antic camp de futbol de Porreres. Eren una guarda de 14 joves, la majoria de Sant Joan i voltants. Són els actuals organitzadors del festival Mobofest, una cita ineludible des darrers estius pels amants de la cultura i la música independent de Mallorca. Fou iniciativa d'un grup d'amics (del qual només en queden tres al grup organitzador) que senzillament volien crear un espai perquè s'hi poguessin desenvolupar els artistes illencs que a ells els agradaven.

«Hi havia tota una sèrie de grups que ens agradaven i que no els vàiem als festivals que s'organitzaven. I vàrem decidir, un poc inconscients del que representava, fer el festival que voldríem veure».

Hi ha un fet que va molt lligat a «la Mobo»: la idea que al Pla de Mallorca s'hi poden fer i s'hi fan coses importants i transgressores, mereixedores de ser portada de les principals planes de la indústria cultural mallorquina. Quan els demanem el perquè d'aquesta dèria, la de voler-ho fer tot al Pla i emmarcat dins la cosmovisió de la gent de la nostra comarca, ens responen que senzillament és «perquè ens surt així de natural, nosaltres som del Pla i és ca nostra. Ben igual que tot el que publicam ho feim en català des del primer dia perquè és el que surt de nosaltres». I això que han tengut ofertes per dur el festival fora del Pla! Diuen, però, que «mai ens ho hem plantejat, perdríem l'essència d'allò que volem ser; hem tengut propostes econòmiques damunt la taula, però això no és un negoci».

De fet, la Mobo és fruit de la feina de l'associació Moviment Musical Mobofest, sense ànim de lucre. Es dediquen a programar grups que hagin tret àlbum l'any en curs, alguns grups poc coneguts que creuen que poden tenir en el seu festival un aparador per a donar-se a conèixer i també algun grup més conegut que ajudi a fer més rentable l'esdeveniment.

«No ens podem comparar amb festivals com el Mallorca Live (MLF) o el Canet Rock, tenim un pressupost petitíssim de fora els seus i hem de cercar un equilibri entre els grups que més ens agraden, però també aquells que poden dur més gent i així evitar pèrdues econòmiques. Necessitam una balança, però sempre tot dins un espectre que no vagi molt enfora de la nostra línia editorial».

Tot i aquestes diferències de pressupost, hi ha molts aspectes

amb els quals no tenen res per envejar al MLF o al Canet. Tot i això, es lamenten de no haver pogut anar més enllà del cercle, és a dir, del públic ja típic del Mobo —majoritàriament catalanoparlant i aficionat a la música alternativa—, i de no haver aconseguit que el Mobofest sigui conegut o estiri a gent de fora del Pla o dels pobles de la Part Forana.

«Tot i que les 65.000 persones que van al MLF no estan tan enfora del tipus de música que duim, hi ha una clara diferència amb el *marketing* i la capacitat econòmica de captar gent i aconseguir fer la publicitat pertinent; malgrat tot, creim que també hi ha gent que potser no ve a la Mobo perquè no té l'anomenada, o senzillament perquè no es valora suficientment l'esforç d'un grup de joves que munten un festival desinteressadament. Potser el fet que el facem gent «normal» li resta valor. Falta valorar un poc més el que feim a Mallorca».

Una reflexió interessant que ens varen fer els joves organitzadors fou que «potser el fet de voler fer una cosa artesanal i no voler semblar un producte manufacturat, ens fa enfora de la gent que precisament consumeix aquest producte».

De fet, això dels festivals és una cosa relativament recent, si parlem del format. «És innegable que hi ha una bombolla de festivals, pot ser bé que d'aquí a uns anys en quedin la meitat i que els més famosos col·lapsin, però per ara la gent hi continua anant. Sembla que si no vas almanco a un festival cada estiu, no fas res!». La gent, avui en dia, prefereix l'experiència completa d'aquest format festiu que no els concerts en solitari o les verbenes d'un dia, i això ho saben bé els joves del Mobo. Però es troben amb les dificultats econòmiques de l'augment dels preus dels grups musicals i que tot sovint han de posar doblers de la seva butxaca per a treure endavant l'organització del seu festival: «no ens en podem amagar, el nostre projecte és viable per les subvencions, i moltes vegades són doblers que arriben més tard del que els necessitam; cada any és un passar pena i et fa plantejar per què ens ficam en tot això... però realment ens agrada i passam gust».

Quan els demanem per què han triat Porreres, són molt clars: «fer el festival allà on el feiem (Lloret) ens implicava molta feina de tancar un sementer de fora vila durant uns dies, i si plovia els dies anteriors era un desastre; per això (i altres motius) vàrem demanar a la Mancomunitat del Pla si hi hau-

ria qualque municipi interessat en acollir la Mobo, i en varen sortir dos. I Porreres complia els requisits: un poble acostumat a esdeveniments d'aquest tipus, i un indret perfecte: n'Hereveta». Pensen, els organitzadors, que els porrerencs haurien d'estar contents de tenir la Mobo al poble: «Que la Mobo vengui a Porreres crec que és bo per a l'Ajuntament i per al municipi: a canvi d'un petit suport econòmic (molt més barat que organitzar una verbena) oferim 3 dies de música i cultura, i amb entrades amb un gran descompte per a residents, a part del que suposa pels negocis del poble».

«Nosaltres voldríem que la gent del poble s'acostàs i que els agrada, però no sabem ben bé com s'ho agafaran. De fet, el concert del dissabte 29 amb els Pets i Joan Miquel Oliver, recorda un poc als mítics concerts d'estiu de n'Hereveta i esperam que s'hi respiri un ambient semblant! Heu de pensar que som una plataforma per veure molts grups que no seran a cap altra verbena i amb grups famosos de fora Mallorca, una oportunitat única».

El més curiós és saber que al «backstage» tenen preparat un menú mixt entre mallorquí i estranger per a satisfer la gana

dels músics: des de coques de verdura, panades, cocarrois, pa morè, fins a formatge vegà, aigua de coco, pernil salat, alcovats o ous bullits. «El que més apreciam és veure com els grups de fora fan colla amb els d'aquí i creen sinergies i estableixen vincles gràcies a la Mobo; i també que tothom se'n va molt content pel tracte rebut, que és molt proper. Això és el que ens agrada, fer una cosa amb la qual tothom se senti a gust».

En Guillem, na Mariona, en Sebastià, en Miquel, na Maria, en Toni, en Maya, en Joan Contestí, na Margalida, en Francesc, na Marina Picó, en Joan Biel, n'Ana o en Joan Roig són 14 joves mallorquins que emprenen aquesta aventura sense saber com acabarà, però amb l'esperança d'oferir un escenari on la gent pugui gaudir de la cultura i la música feta aquí, i crear un ambient d'autoestima del Pla, una comarca que efectivament, té molt per dir i per oferir.¹

1 Aquesta entrevista s'ha realitzat i redactat abans de la celebració del festival, els dies 27, 28 i 29 de juliol de 2023.

CA FRUITERIA NA MARIA

- Frutes
- Verdures
- Fruits secs
- Productes ecològics

Tel.: 971 16 67 71
C/ Agustí Font, 54 - Porreres

floristeria i jardineria

CanMurtó

COMPOSICIONS FLORALS
PER A NOCES, COMUNIONS
I TOT TIPUS DE CELEBRACIONS

C/ Sa Galla, 92 - 07260 PORRERES
Tel. 971 647 053 - Mòvil. 689 689 667
Fax. 971 647 053

ELS PECATS CAPITALS (6): LA IRA

Joan Mesquida Sampol

De tots els pecats capitals la ira possiblement és el més comú i, a la vegada, el més controvertit. La ira és una reacció emocional, visceral, cap a allò que es considera una provocació o una injustícia. Sovint és mala de controlar i resulta especialment visible: una persona afectada per la ira en una discussió, per exemple, ben aviat la veiem transformada, amb una veu tremolosa i la cara més vermella, amb gestos que semblen adoptar una estranya teatralitat. L'esclat de la ira és immediat, però tan bon punt rebenta, també es va diluint i veiem com la tensió baixa. Passa sovint que aquella mateixa persona, quan s'adona del seu comportament desfet i fora de control, a poc a poc es fa enrere o fins i tot acaba demanant disculpes.

No tots els iracunds són iguals. Al capítol IV de l'*Ètica a Nicòmac*, Aristòtil distingeix diversos tipus d'ira. Per una banda hi trobam els irascibles, que són les persones que s'irriten descontroladament contra alguna provocació raonable, però que ben aviat se'ls passa i punt. Hi ha els colèrics, que són els que s'enfaden per qualsevol cosa, encara que no tinguin raó. El tercer tipus són els amargats, que contenen els seus atacs d'ira tant com poden fins trobar el moment d'esclatar, moment que no sempre arriba; per això deia Aristòtil que són els més molestos per a ells mateixos i per a la gent que els estima.

Finalment, tenim els difícils, avui en diríem les persones tòxiques, els iracunds constants, sempre irritats i que tanmateix no es conformen amb cap tipus de triomf o venjança.

Aquesta classificació ens permet distingir dos elements definidors de la ira. El primer d'ells és la manca d'autodomini. L'iracund es controla i esclata de ràbia, fins que passat un temps, la pressió va baixant i el control sobre si mateix es recupera. Els clàssics en dirien que és un moment puntual en el qual les passions més baixes s'alliberen del control de la raó, fins que les tornes canvien i la raó torna a imposar el seu criteri. El segon element definidor de la ira és que en el seu esclat sol haver-hi un detonant, un motiu que expliqui la reacció i aquest motiu, de vegades, pot ser raonable. Per tant, la ira, tot i ser irracional i descontrolada, pot provenir d'un motiu racional i que expliqui i justifiqui l'esclat.

Això planteja una de les qüestions més interessants quan parlem de la ira ja que, com veurem tot seguit, no sempre es podrà considerar un pecat. No només això, sinó que en alguns casos, com afirmava sant Tomàs d'Aquino, el pecat pot venir per la manca d'ira davant alguna situació ben injusta. I és que dins dels testimonis que tenim de reaccions airades, en tenim un exemple ben particular i evident: Déu.

A la Bíblia tenim nombrosos exemples de la ira divina: quan Déu s'acarnissa contra els habitants de Sodoma i Gomorra o amb les plagues d'Egipte, entre altres. Però si hi ha un episodi d'ira prou conegut en l'àmbit cristià és, sense cap dubte, la reacció que va tenir Jesús amb els mercaders i canvisetes del temple de Jerusalem quan, fent un fuet de cordes, va començar a repartir llenderades fins a expulsar

d'allà tota aquella gent, trabucant les taules i tirant a terra les monedes.

Jesús va perdre els papers en un atac d'ira segurament prou justificat, però com ens podem imaginar, cap teòleg o moralista cristià s'ha atrevit a censurar aquesta conducta. Ans al contrari, no quedà més remei des de fa segles que diferenciar la ira bona, regulada per la raó, i que Tomàs d'Aquino anomena ira per zel, de la ira dolenta o ira per vici. Només serà la primera la que no és pecat i que prové de situacions davant les quals estam fins i tot moralment obligats a actuar, casos que ens fan bullir la sang per tractar-se d'una injustícia clara i greu.

En aquests casos d'ira per zel, l'exemple de Jesús resulta molt il·lustratiu, sobretot tenint en compte com va acabar. Perquè, tot i no ser pecat, aquesta reacció visceral davant la injustícia no està socialment gaire ben vista i fins i tot pot ser sancionada per un Estat que es guarda molt de recordar-nos que només ell té el monopoli de la violència, encara que en faci un mal ús. Reaccionar aïradament davant l'abús i la corrupció dels poderosos pot ser un acte virtuós, però podem acabar detinguts en un calabós i amb conseqüències ben negatives per al nostre futur. Per molta ràbia que tinguem, abandonar el timó de l'autodomini mai serà una bona estratègia a mig termini si no ens reforçam amb unes bones dosis de prudència i sentit de la proporcionalitat.

JO EN SER GRAN... VULL SER CAPARROT!

Carme Pinya Medina

Viure les festes de Sant Roc des dels ulls d'un infant és córrer al voltant dels caparrots mentre de fons se sent una remor uníson al crit de Xocolate!, endinsar-te en el laberint de taules i cadires de la Torrada en un anar i tornar d'amics i amigues d'escola, vetllar hores i hores a plaça mentre els grans s'asseuen a les terrasses, esperar els focs amb una bossa de llepolies de les casetes ambulants i veure com les paperines es banyen, inexplicablement, any rere any.

Les festes duren poc més d'una setmana, però es couen tot l'any. Quan els infants entren a la Sala a veure els caparrots, que esperen impacients el seu torn, — impassibles als prestatges però amb el vestit i el garrot a punt per partir— o quan la Filharmònica toca la Matinada Porrerenca en qualsevol moment de l'any i les cares s'il·luminen rememorant el grandios moment de l'ensaïmada. I és que les festes són part essencial de la cultura popular, construeixen el nostre imaginari des que tenim memòria, formen part de la vida del poble on vivim i ens ajuden a configurar la identitat grupal de qui l'habita.

Els dies de festa són per als infants una oportunitat per a experimentar la cultura local, per a connectar amb la comunitat, per a nodrir-se dels valors culturals i tradicionals propis del territori on viuen. Ens recorden a tots i a totes, i no sols als infants, que formam part de quelcom i ens fan re-

cuperar aquell sentiment de pertinença tan necessari i, alhora, tan oblidat.

De fet, infants i adults configuram la nostra identitat grupal a partir de les interaccions i de les relacions amb el medi físic, natural i social (ARNAIZ, 2012), entenent que aquesta identitat col·lectiva és el conjunt de característiques que fan que una comunitat sigui ella mateixa. Parellada (2015) apunta que és durant la primera infància quan aquesta construcció és més accentuada i que viure projectes conjunts i moments especials enforteixen el sentiment de pertinença a un grup.

Així, aquests dies festius, haurien d'esdevenir una experiència compartida, un punt de trobada i de participació d'infants, famílies, veïnats i veïnades, hauríem de garantir espais i temps per a què els infants gaudeixin del poble, s'impregnin d'allò que fa de Porreres un lloc diferent i únic, perquè és aquesta la clau, i no cap altra, aquella que garantirà el vincle amb el territori i amb allò que aquest representa.

Així que, contem les històries, participem dels actes i reivindiquem més presència infantil i familiar al programa de festes, tot des de la convicció que fent-ho contribuïm a conservar la nostra cultura popular. A gaudir de les festes!

ARNAIZ, Vicens (2012). "Parlem d'identitat. Per què?" *Aula de Infantil*, 65, p.11-12.

PARELLADA, Carles (2015). "Para saber más". *Cuadernos de pedagogía*, 457, p.76-79.

UNA FITA MÉS EN LA HISTÒRIA DEL BÀSQUET PORRERENC

Club Bàsquet Porreres / Mar Barceló

L'equip infantil masculí del CB Campos-Porreres Motorisa es va proclamar subcampion de Balears dia 21 de maig, una fita històrica per als dos clubs.

I és que els jugadors d'aquest equip la temporada passada jugaven bé en el CB Campos, bé en el CB Porreres i enguany ho fan fet per primera vegada junts. S'han integrat molt bé i a la pista la compenetració que han adquirit ha estat més que evident, en una lliga en què

s'han enfrontat amb els millors equips de la nostra illa de la categoria infantil.

Els resultats assolits setmana rere setmana els van dur a classificar-se per al campionat de Mallorca, que es va disputar a Palma els dies 4, 6 i 7 de maig. Dels tres partits disputats resultaren vencedors de dos, contra els equips de Sant Josep i Manacor, mentre que van perdre contra el CB La Salle de Ciutat. Amb tot, es van proclamar subcampions

de Mallorca i, per aquest motiu, van obtenir una plaça per a participar en el campionat de Balears.

Aquest, per la seva banda, va tenir lloc a Inca els dies 19, 20 i 21 de maig. En aquesta fase també varen aconseguir dues victòries, contra el CCE Sant Lluís de Menorca i CE Bàsquet Sa Real d'Eivissa. El darrer dia es van enfrontar de nou a La Salle en una autèntica final, atès que el vencedor obtindria l'única plaça per a disputar el campionat d'Espanya. Finalment, l'equip de Palma es va acabar imposant per 56-73, en un partit molt emocionant i en què l'esperit competitiu no va faltar en cap moment. Així doncs, es proclamaren subcampions de les Illes Balears.

Des d'aquestes pàgines volem donar l'enhorabona als jugadors i també als entrenadors Cristian Martínez i Llorenç Mestre, que han aconseguit cohesionar un equip amb jugadors que abans del setembre de 2022 no havien jugat mai junts i treure'n el màxim rendiment. Moltes gràcies per la vostra dedicació i la feina ben feta, l'èxit s'ha demostrat tant dins com fora de la pista.

**jaume
sastre
soler SL**

materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

LLG FUSTERIA
LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)
Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250
Telef. i Fax 971 16 84 66

UE PORRERES, UNA TEMPORADA “ATÍPICA”

Gabriel Mesquida Veny - Fotografies: Xisca Garcia

Ja arribam a Sant Roc i això vol dir que ja estam ben entrats dins l'estiu. Això també vol dir que totes les competicions esportives han acabat i es comencen a preparar per a començar la temporada vinent de la millor manera possible: amb victòries i alegries per als aficionats.

Amb aquest article ens centrarem especialment en l'àmbit futbolístic de Porreres, un sentiment que enguany farà un segle que és vigent al nostre poble i que segueix més viu que mai.

Podem dir que han estat uns mesos d'alts i baixos per als dos equips del Porreres, probablement amb més baixos que alts, però al cap i a la fi, no és fàcil ser sempre els millors de cada campionat.

El Porreres “A”, equip de preferent, començava amb un objectiu molt clar: l'ascens a tercera divisió. Durant el començament de la temporada, els resultats acompanyaven i l'objectiu fixat es veia factible. Però per desgràcia el camí no va ser l'esperat, ja que a mitjan temporada un seguit de desfortunis deixà l'equip enfora de les posicions d'ascens.

Un canvi d'entrenador a les acaballes de la temporada i una bona dinàmica les darreres setmanes no va ser suficient per a arribar a somiar amb l'ascens, però sí que va bastar per a acabar amb una més que meritòria setena posició al campionat.

Una vegada acabat el campionat regular, es va disputar una copa en la qual participaven aquells equips que no formaven part de la promoció d'ascens ni de descens. Malauradament, una victòria i dues derrotes no li van ser suficients per a poder passar de fase.

Pel que fa al Porreres “B”, equip de segona regional, podem dir que la temporada de la seva creació ha estat difícil: no s'han assolit els objectius marcats a començament del curs i la imatge que s'ha donat no ha estat, tal vegada, la que es pretenia donar.

Un cúmul de derrotes i únicament dues victòries (cap d'elles com a locals) deixa un gust agre que es cerca eliminar la propera temporada, amb noves incorporacions i més ganes que mai d'emocionar els aficionats i aconseguir els resultats que tant s'esperen.

Resumint una mica, podem dir que tot i que no ha estat una temporada per a emmarcar a la història del club, sí que s'ha aconseguit fer poble i crear una connexió entre jugadors, directiva i aficionats que s'espera que continuï durant els següents anys.

La temporada vinent està a punt de començar i ara no ens queda més que desitjar als dos equips sortint encerts en la propera, que les lesions i els resultats siguin els esperats i que puguin donar una doble alegria al poble de Porreres.

El mes d'octubre de 1984 la Junta de l'Agrupació Cultural de Porreres, després d'establir contactes amb l'Ajuntament de Porrera, va organitzar un viatge per conèixer el poble del Priorat. A resultes d'aquest primer contacte, s'han establert molts de lligams entre les dues viles agermanades. A la fotografia, del dia de Sant Roc de 1993, un grup de grallers de Porrera acompanyats dels seus gegants ens visitaren i davant l'Ajuntament porrerans i porreranes, porrerencs i porrerencues, immortalitzaren aquest encontre, entre els quals una bona colla de protagonistes d'aquell primer viatge.

D'esquerra a dreta i de dalt abaix:

Tercer pla: els gegants de Porrera, la Garranxa i lo Molló, acompanyats dels seus grallers. A la dreta, apareix també Joan Ramon Xamena Vidal, membre de la Filharmònica.

Segon pla (veïns i veïnes de Porreres): Catalina Cerdà Obrador, Maria Sánchez Rofes, (nin) Toni Cerdà Roig, Miquela Barceló Crespi i la seva filla M. Àngels Domínguez Barceló, Joan Mari Garí, Rafel Barceló Barceló i la seva filla M. Antonia Barceló Oliver, Andreu Barceló Nicolau i Caterina Oliver Riera.

Primer pla i a la gatzoneira: Joan Barceló Bauçà, Antònia Nicolau Nicolau, Francesc Llinàs Barceló, Catalina M. Rigo Bonet, Tomeru Garcies Moll, Margalida Ginard Bauçà i Vicenç Mari Sastre.